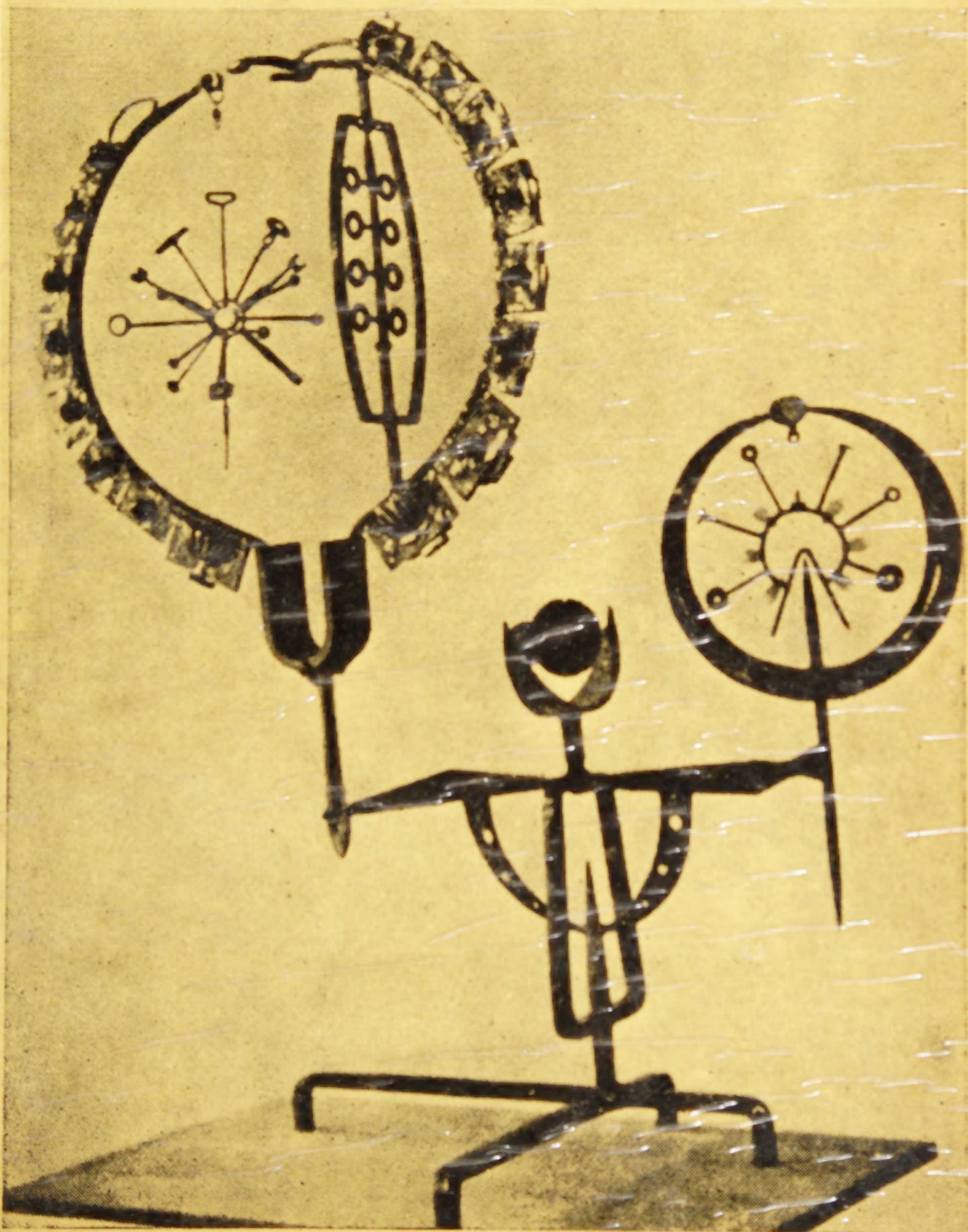
ஞானி

தொலைவிலிருந்து..

தொலைவிலிருந்து..

கவிதைத் தொகுப்பு

ஞானி

தொலைவிலிருந்து..
(கவிதைத் தொகுப்பு)

அட்டை : சிற்பம் A. M. DAVIERWALLA - "The Galaxy"
நன்றி : லலித கலா அகடமி

ஆசிரியர் : ஞானி

வெளியீடு : பரிமாணம் வெளியீடு, 123, காளீசுவர நகர்,
கோவை-641009.

விற்பனை : விஜயா பதிப்பகம், 20, இராச வீதி, கோவை-641001.

அச்சிட்டோர் : விஜய்ராஜ் பிரிண்டர்ஸ், சலிவன் வீதி, கோவை-1.

விலை : ரூ. 10-00

என்னுரை

இவை நல்ல கவிதைகளாக இல்லாமல் இருக்கலாம்.

தொடர்ந்து எழுதிய சில நாட்களில்... முதலிரு நாட்களில் எழுதியவற்றில் கவித்துவம் அதிகம் இருப்பதாகவும் பிறகு எழுதியவற்றில் சிந்தனைத்துவம் அதிகம் இருப்பதாகவும் உணர்கிறேன்.

இப்படி எழுதுவது எனக்கு மிகவும் தேவையாக இருந்தது என்பதால் இவற்றை எழுதினேன்.

பிற்பகுதியில் சிந்தனைத்துவம் அதிகம் என்று கூறுவதன் அர்த்தம் நிதானமாக - மெல்ல அசைபோட்டு எழுதியிருந்தால் அவற்றில் கவித்துவம் கூடியிருக்கும். ஆனால் அப்படி கவித்துவத்திற்காக கூட்டுவது எனக்கு இயல்பில்லை. மனத்தில் உருவாகிவரும் சில உணர்வுகளை - எனக்கு நானே திரட்டிக் கொள்கிறேன் என்பதுதான் இவற்றின் மூலம் என்னை நானே திரட்டிக் கொள்கிறேன் என்பது தான் முக்கியம். வேறு வகையில் சொன்னால் எனக்காக - என்னை நான் புரிந்து கொள்வதற்காக எழுதியவை. தேவை உணர்ந்து எழுதியவை.

கவித்துவம் சிந்தனைத்துவம் உள்ள அனைத்திலும்... இப்பொழுது திரும்ப நினைத்துப்பார்த்துக்கொண்டால் சில அம்சங்கள் எனக்கு வியப்பாகவும் புதிராகவும் - அதே சமயம் உண்மையாகவும் தோன்றுகிறது.

என்ன அவை?

சென்றேன்? வெறுமை எனக்குள் இருக்கிறது... வருகிறது... மிரட்டு கிறது... சிலவற்றின் எல்லைகளை உணர்த்தி விட்டுப் போகிறது என்பதுதான் எனக்கு உண்மையாகிறது. அதாவது ஏற்கனவே எனக்கு நானே நிஜப்படுத்தி வைத்திருக்கும் பல, என் வேறு அனு பவங்களின் மோதலில் .. வேறு அனுபவங்களின் விரிவில்... பொய் யாகிவிடும்போது... சிறுத்துவிடும்போது, ஒன்று மாறி மற்றதாகி விடும்போது .. வெறுமைப் பிரதேசத்தை மீண்டும் ஒருமுறை சந்திக்கி றேன். இந்த வெறுமை, அதே முகத்தோடு அதிக நேரம் என் முன்னால் அமர்ந்து என்னை மிரட்டுவதில்லை. புதிதாக வந்த ஒரு விருந்தினர் மாதிரி... புதியவர் மாதிரி முகம்காட்டிச் செல்லுகிறது. முகத்தை முற்றாகப் பார்க்க... முகத்தை எனக்குள் பதிய வைத்துக் கொள்ள முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளும்போதே... மறைகிறது...

நான் மட்டுமா : எல்லா மனிதர்களும் இப்படித்தான் : பொய் என்றும் போலித்தனங்கள் என்றும் நாம் கருதிவிடுகிற - அதே சமயம் அவர்களுக்கு உண்மையாகவே இருக்கிற - தேவைகளாக இருக்கிற - சில குணங்களோடு... சில போக்குகளோடு அவர்கள் இருக்கிறார்கள்.

இத்தகைய மனிதர்களை இதே கோலத்தில் நாம் ஏற்றுக் கொள்வது தேவையாகிறது: குழந்தை விளையாடுகிறான்: 'குறும்பு' செய்கிறான்: குழந்தைத்தனம் அது என்பதோடு அந்தக் குழந்தையை ஏற்பது மாதிரி: சில பறவைகள் பார்க்க 'அழகாக' இல்லை: அழகு என்பது நம் பார்வை. அதை வைத்துப் பறவையை வெறுக்காமல் ஏற்க வேண்டும் என்பது மாதிரி.

இப்படி ஒரு உண்மை நமக்குள் வரும்போது . இதுவரை நாம் பிடித்து வந்த 'பிள்ளையார்கள்' மறைகின்றன. அதாவது நமக்குள் வரும் நமக்கு எதிர்படும் அனுபவச் சிதறல்களை நாம் ஓர் உருவமாக திரட்டி அதற்கு இதுதான் பெயர் என்று முத்திரை குத்தினோமே. அது சரிப்படாது என்பது புரிகிறது. அனுபவங்கள் நீரோட்டம்: காற்றோட்டம். அதை நிறுத்திவைத்து... எடை பார்த்து முடிச்சிட்டு பெயர் குத்தாதே என்ற வாதமும் எனக்கு உடன்பாடில்லை. சின்னப் பையன் - இவன் வயதில்... களிமண் பிடிக்கிறது: குரங்கு செய்கிறான்: கலைக்கிறான். பிள்ளையார் செய்கிறான். பிள்ளையார் செய்யும் போதே குரங்கும் வரும். கலைத்துவிட்டு வேறு ஒன்று செய்கிறான்: அப்புறம்: அந்த அனுபவத்தோடு எழுந்து வேறு ஒன்றில் ஈடுபடப் போய்விடுகிறான். எப்போதும் இப்படியே இவன் பிள்ளையார்

பிடித்துக் கொண்டிருக்கப் போவதில்லை. இவன் மாறிமாறி··· மாற்றங்களின் விளைவுகளோடு... வளர்கிறான்... பெரியவனாகிறான்... ஆற்றோட்டத்தைக் கட்டி நிறுத்தி பெயர் வைத்துப் பயன்படுத்தி... அதைத் திறந்துவிட்டு··· அப்புறமும் அது பயன்பட்டு··· மறைந்து போவதில்லை. மாறி... மறைந்து··· மறுபடியும் வடிவெடுக்கிறது. எத்தனையோ வடிவங்களில்··· பயிரை நாம் தண்ணீர்தான் என்று வாதிடுவதில்லை. இப்படி வாதிடுவது... பயிர்தான் தண்ணீர் என்பது மாதிரி... உண்மையாகாது.

குழந்தை உதாரணத்தோடு விளக்குவது சரி: பெரியவர்களுக்கும் இதுதான் உண்மையா என்று கேட்கலாம்: நாம் பார்க்கும்.. பழகும் பெரியவர்கள் வயதில் பெரிய குழந்தைகள். நமக்கு வாய்த்த வாழ்க்கை வரலாறு நம்மை இப்படிச் செய்திருக்கிறதா என்பதை நிதானமாகப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அல்லது எங்கெல்ஸ் கூறிய மாதிரி (வேறு ஒரு சந்தர்ப்பத்தில்) இவை வரலாற்றின் 'திருவிளையாடல்கள்' என்று கூறிக்கொள்ள வேண்டும். இப்படிக் கூறினால் எதுவும் விளங்கவில்லை: விளக்க முயற்சி செய்து விளக்கம் ஒத்து வருகிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். எங்கெல்ஸ் கூறிய உண்மை எப்படியோ இருக்கட்டும் நம்மவர்கள் - நாம் வயதில் மூத்தாலும் குழந்தைகளாகவே உள்ளோம்.

வயிற்றுப்பசி: பையன் திருடுகிறான்: வயதில் பெரியவர்களும் தான். திருடலாமா என்ற கேள்வி இந்தச் சூழலில் எத்தனை அபத்தமானது! அதுமாதிரியே 'முறை'ப்படி கல்யாணம் செய்துகொண்டு உடலின்பத்தை 'முறை'யாக அனுபவிக்கிறார்கள். 'முறை' என்று மேற்கோளில் குறிப்பிடும்போதே சில விமர்சனங்கள் உடன் எழுந்து விடுவதையும் கவனித்துக் கொள்வோம். 'முறை'யாகத் திருமணம் செய்ய வசதிப்படவில்லை. உடல் கேட்பதில்லை 'தகாத' உறவில் சிலர் ஈடுபடுகிறார்கள். சில சமயம் கற்பழிப்புவரை - அப்புறம் கொலையும்கூட நடக்கிறது. உடன் இருந்து, உணர்வுகளைக் கொந்தளிக்க விடுகிற உடம்பை என்ன செய்ய? உதறிவிட முடிகிறதா 'முறை'யாக திருமணம் செய்தவனைப் போலவே இவனும் கொஞ்சம் முரட்டுத்தனமாக செய்துவிடுகிறான். சிலசமயம், இவன் மட்டுமல்ல; இவனால் கற்பழிக்கப்படுவதாகக் கூறப்படும் பெண்ணும் இத்தகைய 'கற்பழிப்பை' வரவேற்றிருக்கவும் கூடும். திடீரென முன் வந்து விழுந்த சூழலை அவள் வெறுக்கக்கூடும். அவ்வளவுதான்.

...இப்படித்தான் நேர்ந்து விடுகிறது. சட்டம், போலீஸ், நீதி மன்றம் என்ன சொல்கிறது? நீதி நூல்கள் என்ன பேசுகின்றன என்பதை நாம் ஒதுக்கி வைத்துவிட்டுப் பேசுகிறோம். பில்லாவை என்ன செய்ய? இவன் ஏன் இப்படி ஆனான்? உண்பது, உறங்குவது புணர்வது, குற்றமா?... இவை 'உரிய' முறையில் கிடைக்காதபோது வன்முறையில் இவற்றைப்பெற வேண்டியிருக்கிறது. வன்முறை கூடாது என்ற வரையறைக்குள்ளே முடங்கிக் கிடந்தால் எது வன் முறை என்பதேகூடப் புரியாமல் போய்விடும்.

இவை எல்லாவற்றுக்குமே சமூகச்சூழல் காரணம், என்பது பொருத்தமான விடைதான். ஆனால் இதுவே போதியதாக இல்லை. இதுதான் இப்பொழுது பிரச்னை. சமூகச்சூழலில் நேர்ந்துவிட்டதாக நாம் கருதியிருக்கிற சில திரிபுகளை - கோளாறுகளை - குறைபாடு களை - குற்றங்களை மாற்றியாகவேண்டும். ஒழித்துக்கட்ட வேண்டும் என்ற வாதத்திற்கு நான் தடையாக இல்லை. ஆனால் இந்த வாதம் போதிய உண்மையோடு கூடியதாக இல்லை என்பதும் என் பிரச்னை.

முன்னுரையாக எழுதியவற்றை மீண்டும் தொடர்கிறேன்: மார்க் சியத்தில் நம்பிக்கை உடைய நீ இப்படி.. இப்படி எழுதலாமா? என்று என்னை யாரும் கேட்கக்கூடும். கேட்க வேண்டும். கேட்டுச் சிரித்து விட்டு, அல்லது நண்பர்களோடு கூடி இகழ்ந்து விட்டுத் தங்கள் காரியங்களைப் பார்க்க போய்விடக்கூடாது. இது முக்கியம். தவிர, மார்க்சியத்தை இன்னும் நம்பிக் கொண்டிருக்கும் என் மனநிலை பற்றி... என் மன நிலையில் இப்படி எழுதுகிறேன் என்றால். ஏன் என்று கொஞ்சம் சிந்திக்கக் கூடாதா? சிந்திப்பது மார்க்சியத்திற்கு எதிரானதாக நீங்கள் கருதிக் கொள்ளவும் முடியாதே!

உங்கள் மாதிரிப் பலரோடு பழகிவிட்டுத்தானே இப்படியெல் லாம் எழுதுகிறேன். எல்லோரோடும் என்று நான் கூறிக்கொள்ள வில்லை. பலரோடு.. சில சமயம் முக்கியமான சில பெரிய மனிதர் களோடும்... நீ சந்தித்தவர்கள் இப்படி இருந்தால்... என்று நீங்கள் கேட்க உரிமை உண்டு. அப்படிச் சில சமயம் வித்தியாசமாய்... மிக வித்தியாசமாய் இருந்த-பழகிய செயல்பட்ட சிலர் பற்றியும் எனக்கு நினைவிருக்கிறது. இவர்கள் மிகச் சிலர். மிகமிகச் சிலர். இவர் களோடு... இவர்களைச் சூழ்ந்திருக்கும் பலர்... இவர்களைப்பற்றித் தான் இப்பொழுது பேசுகிறோம். இந்தப்பலர் பலம்தானே எதையும் நிர்ணயிக்கிறது. இவர்களிலே நீங்களும் சேர்த்தியா? அப்படியானால் உங்களுக்குத்தான் இதை எழுதுகிறேன்.

உங்களை நான் போலிகள், பொய்யர்கள் என்று கூற மாட்டேன். உங்களை ஒரு வட்டத்திற்குள் திணித்துக் கொண்டீர்கள். அந்த வட்டத்தின் இறுக்குதலைப் பாதுகாப்பாக... கவசமாகத் தரித்தீர்கள். புதிய பிரதேசங்களில் யாத்திரை செய்ய நீங்கள் பழகவில்லை. உங்கள் உள்ளத்தில்... வாழ்க்கையில் வரும்... எழும் பல 'புதிய' வித்தியாசமான அனுபவங்கள் பற்றி நீங்கள் கவனம் கொள்ளவில்லை. எதிரிவர்க்கம் என்ற ஒன்றை எந்நேரமும் முன் நிறுத்தி... அதன் முன் கவசம் தரித்துக் காத்திருக்கிறீர்கள். உங்கள் குறுகிய அனுபவ வட்டத்தில் கண்டெடுத்த சில நியாயங்களை அடித்துப்பேசி அவற்றையே உண்மையாக்கிவிட விவாதம் செய்கிறீர்கள். உங்கள் அனுபவங்கள் வித்தியாசப்படும்போது... அவற்றை மறுத்துவிட்டு அல்லது புறக்கணித்துவிட்டு, பழைய அனுபவப் பின்னலிலேயே வாழ்கிறீர்கள்.

உதாரணங்கள்? சம்பந்தப்பட்ட மனிதர்கள் பற்றி இங்கு நிறையச் சொல்ல வேண்டும். அவற்றை இங்கு, இப்பொழுது தவிர்த்துக் கொள்கிறேன். இந்த மாதிரி மனிதர்கள்... நீங்களும் சந்தித்துப் பழகிய மனிதர்கள்தான். சும்மா நமக்குள் ஏமாற்றிக் கொள்ள வேண்டாம்.

இந்த மனிதர்கள் எந்தப்புதிய சமுதாயத்தைக் கட்டப் போகிறார்கள்? இவர்கள் உருவாக்க விரும்பும் கட்சி, நடைமுறை முதலியன எப்படி இருக்கும்? எனக்கு இவர்கள் நம்பிக்கை தரவில்லை. இவர்களை விட்டால் வேறு கதியும் இல்லை என்பது என் நிலை. ஏற்கனவே நடந்து முடிந்த தேர்தல் மட்டுமல்ல. புரட்சிக்குப்பின் நேற்றைய - இன்றைய ரஷ்ய - சீன நிலைமைகள் இந்தியாவில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நிலைகள்... முதலியவை பற்றிய சிந்தனைகளோடும்தான் சொல்கிறேன். சோசலிசம் எங்கே வரும்? எப்போது? எந்த மனிதர்கள் மூலம்? எப்படி?

இந்த பூர்சுவா சமூகத்தில் கட்சி... மனிதர்கள்... நடைமுறை முதலியவை இப்படித்தான் இருக்கும் என்று நீங்கள் விவாதிக்கும் போது, உங்கள் பேச்சிலுள்ள நியாயத்தையும், அநியாயத்தையும் புரிந்து கொள்கிறேன். என் மாதிரி நீங்கள் இதைப்புரிந்து கொண்டால் கட்சிக்குள்ளும் இருவழிப்பாதைகள் இருப்பதை நீங்கள் புரிந்து கொண்டதாக நான் நம்புவேன். புரிந்துகொண்டால்... அதே சமயத்தில் நீங்கள் எந்தப்பாதையில் என்பதைப்பற்றியும் சிந்திப்பீர்கள். நான் புரிந்துகொண்டது, உங்களில் பலர் பூர்சுவாப் பாதையினர்.

நீங்கள் கட்சிக்குள் வர எத்தனையோ காரணங்கள் இருக்கும். அவை பற்றி நீங்கள் அதிகம் சிந்திக்கவில்லை. கோபதாபங்கள், வம்பு வழக்குகள், பொறாமை முதலிய குணங்கள் உங்களை நிர்ணயிக்கின்றன. இவை எல்லாவற்றுக்குமே காரணம் சமூகம், சமூக அமைப்பில் நாம் பெறும் இடம், நம் வரலாற்றுக் கட்டம், வரலாற்றுக் கட்டத்தின் பிற்போக்கான நிலைமை... இப்படி நீங்கள் ஒரு வேளை புரிந்து கொண்டால்... அநேகமாக... உங்கள் மட்டத்திற்குள்ளிருந்து வெளியேற வழி தேடுகிறீர்கள் என்று பொருள். உங்களை இதே வட்டத்திற்குள் வைத்திருக்க உங்களை அழுத்தும் சக்திகள் பற்றியும் நீங்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். சூத்திரவாதத்தில், ஆத்திரமூட்டலில், கட்சிக்கட்டுப்பாட்டில் வைத்து உங்களைக் கொல்ல முடியும். இப்படி உங்களைச் செய்பவர் யாவர் என்பதுபற்றி நீங்கள் சிந்திப்பீர்களா?

எல்லாம் இப்படிச் சிந்தித்து புரிந்து வலிமை பெற்று ஒன்று சேர்ந்தால்... அப்புறம் திட்டமிட்டு உறுதியாகச் செயல்பட்டால் இந்த வட்டத்தை உடைக்க முடியும்.

அதுவரை... உங்களுக்கு உங்கள் கோபங்கள் போலவே இந்தச் சோகமும் எனக்குச் சொந்தம்.

இந்தக் கவிதையில் இடம்பெற்றுள்ள என் வாழ்க்கை அனுபங்கள்பற்றியும் என் கவிதைக்கும் இவற்றுக்கும் உள்ள தொடர்புகள் பற்றியும் சில சொல்ல வேண்டும்.

என் கவிதைகளில் என் குடும்ப உறவுகள்- மனைவி குழந்தை பற்றிய செய்திகள் - சில உண்மைகள்... இதுபோலவே என் நண்பர்கள் உறவுகள் பற்றியும் சில உண்மைகள் இடம் பெறுகின்றன. என்னோடு பழகிவரும் - எனக்கு இதமான - இன்றியமையாத சில நண்பர்கள் இடம் பெறுகிறார்கள். இந்தக் கவிதைகள் எழுதிய கால நிலை பற்றியும் சில. இந்திய அரசியலில் நடந்து முடிந்த - நடந்து கொண்டிருக்கும் சில நிகழ்ச்சிகள். அதுபோல என் குடும்பத்திற்கும் எனக்கும் என் நண்பர் வட்டத்திற்குள்ளும் நடந்த - நடந்து கொண்டிருக்கும் சில நெருக்கடிகள் - இவையும் கவிதையில் இடம் பெறுகின்றன. இவற்றுக்கிடையில் நான் என்ற முனையிலிருந்து கவிதைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன.

ஒரு தனி நபரின் வாழ்க்கை அனுபவம் பற்றியதுதானே என்று நினைத்து விடாதீர்கள். நான் இந்தக் கவிதைகளை எழுதி வரும்

போதே... இறுதியாகத் திரும்பிப்படித்துப் பார்க்கும்போதே ஓர் உண்மையைத் தரிசிக்கிறேன். இந்த அனுபவங்கள் எனக்கு மட்டுமல்ல. உங்களில் பலர்க்கும் பொதுவானவைதான். இத்துடன் இது முடிந்து போவதில்லை. ஒரு தனி நபர்... மனிதன் என்ற முறையில் இந்தச் சமூகம் எனக்குள்ளும் வாழ்கிறது. நான் சமூக மனிதன். ஒவ்வொருவரைப் போலவும். அது போல சில தனி அனுபவங்கள் உடையவன் இது போலவும் இதிலிருந்து வித்தியாசப்படுகிற மாதிரியும் தனி அனுபவங்கள்... இந்தச் சமூகச் சூழலில்தான் ஏற்படுகின்றன. அதனால்... எனக்குள் என்று நான் கூறும்போது தனி ஒருவனாகிய எனக்குள் என்று பொருள் படுத்திக் கொள்ளாதீர்கள். அப்படிப் பொருள்படுத்தி கொண்டால்... இந்தக்கவிதைகள்மூலம் என்னை மட்டுமே கண்டு... தவறாகக் கண்டு... உங்களைப் பார்க்கத் தவறி விடுகிறீர்கள். அது எனக்கும் நட்டம். உங்களுக்கும் நட்டம்தான்.

சரி; இவை கவிதையாயிருக்கிறதா என்ற கேள்விக்கு வருகிறேன். கவிதையாக்கித்தான் தீர வேண்டும் என்ற கட்டாயத்தில் நான் இயங்கவில்லை. அப்படியும் ஒரு கவசம் எனக்கு வேண்டாம். முதல்வரி மனதில் திடீரென முளைக்க... முகிழ்க்க... சாரமான அர்த்தத்தில் அந்த வரி முகிழ்த்ததை உணர்ந்து... அதிலிருந்து தொடர்ந்திருக்கிறேன். சில வேளைகளில் அவை சரியாகத் தம் குறி நோக்கிச் சென்று முடிந்திருக்கின்றன. சிலவேளை தவறித் திசைமாறிச் சென்றிருக்கின்றன. மனத்தினுள் எழுந்த ஓர் ஓசை தாளம்... அநேகமாக அறுபடாமல் கவிதை வரிகளோடு இயைந்தே சென்றிருக்கிறது. இவைகளை எழுதும்போதே கவிதை என்றால என்ன? பிறர் எழுதும் கவிதை எப்படி? நானும் அப்படியே எழுதுகிறேனா என்ற சிந்தனைகளும் எனக்குள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வகைச் சிந்தனைகளும் இங்கே சில கவிதைகளாயிருக்கின்றன. நான் மேலும் பல முறை திருத்தி... ஒழுங்குபடுத்தி... இறுக்கமாக அமைத்து... வெளியிடக் கூடாதா என்றால்... எனக்கு முடியாது என்றே தோன்றுகிறது. தவிர அப்படிச் செய்வதன் நியாயம் எனக்குப் புலப்படவில்லை. ஒழுங்காக இருப்பது கூடாதா என்றால்... முன் நான் கூறிய மாதிரித்தான் இங்கும் கூற வேண்டும். குழந்தை செய்யும் குறும்புகள்... சில பறவைகள் 'அழகாக' இல்லை... இப்படி 'அழுக்கோடு' குழந்தை பிறந்த மாதிரி அக்கவிதைகள்... சிந்தனைகள்.

ஒரு வேண்டுகோள்: மார்க்சிய நெறியிலிருந்து நான் வழி தவறிச் செல்வதாக நான் நினைக்கவே இல்லை. அப்படி ஒரு குற்றச் சாட்டோடு உங்களை அலைக்கழித்துக் கொள்ளாதீர்கள்.

**

நன்றி

81 - 84-ல் எழுதிய கவிதைகள் 87-ல் அச்சில் வெளி வருகின்றன. இதை வெளியிட தூண்டுகோலாய் இருந்தவர்க்கு மனம் நிறைந்த நன்றி.

கையெழுத்துப் படிகளை சரிபார்த்துக் கொடுத்தது முதல் அச்சிடப்பட்டு முடியும்வரை அன்பான ஒத்துழைப்பு தந்த நண்பர்கள் கோவை வாணன், அரசு, இரத்தினம், சாந்தாராம், அறிவன், தேவராசு, நாகராஜன் ஆகியோருக்கு என் நன்றிகள் உரியவை.

என் கவிதைகள் பற்றி தன் அனுபவத்தை எழுத்தில் தந்த நண்பர் கவிஞர் யுகசிற்பி அவர்களுக்கும் என் மனமார்ந்த நன்றி.

என் கவிதைகளில் சோவியத் யூனியன் பற்றிய விமர்சனங்கள் 81-84 காலத்தவை. இன்று சோவியத் யூனியனில் ஏற்பட்டு வரும் மாற்றங்கள் வரவேற்கத் தக்கவை.

– ஞானி
16-11-87

123, காளீசுவரர் நகர்
கோவை - 641 009.

பகுதி - ஒன்று

மார்ச் - 1981

நான்
கத்தி
யார் செவியையும்
அடைக்க விரும்பவில்லை.

நான் நின்று
யார் வழியையும்
அடைக்க விரும்பவில்லை.

எனது கையெழுத்து
யாருடைய
ஆட்டோகிராபிலும்
நிலைக்க விரும்பவில்லை.

பிறர் பார்வையை
நான் மறைக்க விரும்பவில்லை.
இன்னொருவர் செருப்பில்
நான் நடக்க விரும்பவில்லை.

என்னையே
இழந்துவிட
நான் விரும்புகையில்
பிறரிடம் நான்
சிலையாவதை எப்படி விரும்புவேன்?

அப்பா!
இந்த அசிங்கமாவது
என்னை ஒட்டாமல் இருக்கட்டும்

இந்த அசிங்கமாவது...

நான்
தொலைவிலிருந்து வருகிறேன்.
அதனால்தானோ
நான்
எதையும் கொண்டுவரவில்லை.
என்னால்
உங்களுக்குத் தொல்லையில்லை.
சத்தம் இல்லாமல்
நான் அப்புறம் கடந்து செல்ல விரும்புகிறேன்.
எதிர்பார்க்கிறீர்கள்;
எதையாவது தரப்பார்க்கிறீர்கள்.
கொஞ்சம் வழிவிடுங்கள்;
காற்று சுத்தமாக இருக்கட்டும்
நம் கால்களுக்கு அடியில் அகப்பட்ட
அந்தச்செடி
துன்புற வேண்டுமா?
அந்தச் செடியை மிதிக்க
உங்களுக்கு
எனக்கு
என்ன உரிமை?
நாம் சந்தித்த வேளை
நன்றாக இல்லை.
பேச்சும் தொடர்கிறது.
ஒரு சமாதிக்குள்
சுகமாக இருக்கும் நாள்வரை
வழி நடப்போம்:
காற்றும் செடியும்
நன்றாக இருக்கட்டும்!

தொலைவிலிருந்து...

பாடகனே!
நீ பாடிக்கொண்டே இரு!
இடைவழியில்
சண்டையிட்டுக் கொண்டிருக்கும் இவர்கள்
ஒருமுறை உனைப்பார்த்து
வீணனே!
உன் பாடலால் யாருக்கு என்ன பயன்?
என்று கேட்ட போதும்
சண்டையிட்டுக் களைத்த போது,
இப்போது அவன் பாடல் கேட்டால்
எவ்வளவு சுகமாக இருக்கும்
என்று வருந்துவார்கள்!
ஆகவே நீ
பாடிக் கொண்டே யிரு!
பாடுவதால் உன்பாடல் மெருகேறும்
பாடிக் கொண்டே யிரு...
அப்புறம் புரிந்து கொள்வார்கள்
நாமும் கொஞ்சம்
பழகியிருக்கலாமே என்று

பாடிக் கொண்டே யிரு...

வள்ளுவரே
எப்போதும் கூட வாரும்!

நான்
கை நொண்டி
கால் முடவன்
கூடவே வாரும்.

தாகமாயிருக்கிறது
இங்கே தண்ணீர் அருந்தலாமா?
குறளில் என்ன சொல்லியிருக்கிறீர்?

கால் வலிக்கிறது
உட்காரலாமா?
படுக்கலாமா?
என்ன சொல்கிறீர்?

வறண்ட பூமி:
இங்கே மழை பெய்யுமா?
விதைக்கலாமா?
விதைக்காமலே
உங்கள் அருளால்
அறுவடை செய்யலாமா?

தயவு செய்து
வள்ளுவரே
கூட வாரும்!

கூட வாரும்...

வாழ்க்கை-
அடித்து அடித்துத்
துவைத்த போது

நான்
இழையாய்ப்
பஞ்சாய்
மாறினேனா?

இழைக்குத்
தெரிகிறது-
பஞ்சின் வாழ்க்கையும்
படுத்தியவர் வாழ்க்கையும்-

பஞ்சின் வாழ்க்கை அழகும்
படுத்தியவர் வாழ்க்கை அழிவும்
நினைவில் நிழலாக - நிற்கிறது.

எல்லாவற்றையும் அதன்
அடிப்படைகளில்
புதிதாய்ப் பின்னுவோம் -
புதிதாய்ப்பிறப்போம் –

அடிப்படையில், புதியதாய்...

முகத்தைக்
கொஞ்சம் திருப்பு

இதயத்திற்குள்ளிருந்து
எதையாவது எடுத்து
முகத்தின் வழியே போடு.

கண்ணை காதை
கொஞ்சம் அசை
இயக்கத்தில் அல்லவா
உயிர் அசைகிறது!

கோணத்தை மாற்று
குணங்கள் வெளிப்பட

கவிதைக்கும்
இதுதான் இலக்கணம்.

முகத்தைக் கொஞ்சம்...

குழந்தையை
விளையாட விடு
மேலும் குழந்தைகளை அது
சேர்த்துக் கொள்ளும்

நிர்வாணமாய்க் குளிக்கவிடு
நீரின் அழகைப்பார்த்து நில்

சட்டையில், பித்தானில்,
பையனை இறுக்க வேண்டுமா?
என்ன அவசரம்!
இயற்கையாய் இருக்கவிடு.

கொஞ்சம் கூவு
குயில்களும் மயில்களும்
கூட வரட்டும்
ஆம்
கூட வரட்டும் கவிதைகளும்.

இயற்கையாய் இருக்கவிடு...

அற்புதமான தொரு அழகோடு,
மனத் தொகுப்பிலிருந்து
விடைகளைத் தேர்ந்து
ஆடாமல் அசையாமல்
எழுதிச் செல்கிறான்
மாணவன்.

அவன் முகத்திலும்
அவனைச் சூழவும்
ஒளி கொஞ்சுகிறது.

காலம்
அதிராமல்
கடந்து செல்லுகிறது.

கோடை வெய்யிலும்
அழகைக் கூட்டுகிறது.

தூரத்தில்
சத்தம் கிளப்பும் ரயில்
தான் அடங்கிச்
செல்லுகிறது.

காலத்தை உண்டு வளரும்
கரு
ஆற்றலோடு
அதிராமல்
உருவாகிறது.

ஆடாமல் அசையாமல்...

சின்னச் சின்ன
வட்டத்திற்குள்
மனிதர்கள் -

கூடவே
தனி ஆவர்த்தனமும்.

எல்லாருக்குமாகத்தான்
உலகம் சுழல்கிறது.

இப்படியே போனால்
இருவர் சந்திக்க
ஓரிடம் இல்லை...

சண்டைக்கும் கூட
தேவையில்லை.

எல்லாமே
ஒவ்வொரு ஜாடிக்குள் -
கெடாமல் இருக்கக்
கொஞ்சம் திரவத்தோடு -

ஜாடிக்குள், திரவத்தோடு...

கவிதை
எங்கே இருக்கிறது?
எனக்குள்ளா?
வெளியிலா?
இல்லை
இல்லவேயில்லை.
இரண்டும்
எதிர்ப்பட்டு -
அப்போதும் கவிதையில்லை -
மோதி -
கவிதை பிறக்கும் சந்தர்ப்பம் -
ஒரு கனல்
உள்ளிருந்து -
மோதியதனுள்ளிருந்து
தெறிப்பது -
தெறித்ததை
வார்த்தைகளில்
வாங்கி - வார்த்து -
வைப்பது
கவிதை.

உள்ளிருந்து ஒருகனல்

நட்சத்திரங்களை -
நான் எங்கு பார்த்தேன்?
வார்த்தைகளில்
வாங்கி வைத்ததைத் தவிர!
சிரிப்பில்
துள்ளலில்
பின்னும்
உவமைகளில்
நட்சத்திரங்களைப் பார்த்தேன்.
நேரில்
எப்போது பார்த்தேன்!
மாயத் திரையில்
வைத்துத்தான் பார்த்தேன்.
நேரில் -
யார் கண்டார்கள்?

மாயத்திரையில் வைத்து...

மலைகள்
பழசாகவில்லை
மலர்கள்
என்றும் புதியவை.

காற்று
கணந்தோறும்
புதியது.
ஒளியின் முகத்தில்
எப்போதும் புன்னகை.

வீடாப்பிடியாக
மூடி வைத்திருக்கும்
மனத்தைத்
திறந்து விடு.
புதியது
உருக்கொள்ளும்
அப்போது,
ஆயிரம் ஆண்டுப் புதுமையை
மலைகளும் மலர்களும்
பேசத் தொடங்கும்

ஆயிரம் ஆண்டுப் புதுமையை...

நான்கைந்து குச்சிகள்
சில சுழிப்புகள்
ஒரு மயில் உருவாகி விட்டது.

ராஜ தர்பார் மாதிரி
இல்லை இந்த மயில்
என்னைப் போல்-
உன்னைப் போல்-

இருந்தும் இல்லாமல்
அதே சமயம்
இருப்பதாய்-

கனமாகக் கருக் கொள்ளாமலும்
பாரமாகி விடாமல்-
எல்லாவற்றையும்
தனக்குள் வைத்துத்
தைத்துக் கொள்ளாமல்
தாராளமாக இடம்விட்டு
இடம் கொடுத்து-

பிச்சைக்காரனோடு
பிச்சைக்காரனாய்-

முட்டாளோடு
முட்டாளாய்-

தனக்கு இடம் தேடும்
மூர்க்கத்தனம் இல்லாமல்-

இப்படி
இருக்கிறது
நம் மயில்-

இடம்விட்டு, இடம்கொடுத்து...

எல்லாரும்
அவரவர் திறமைக்கேற்ற
கற்பனையைக் கொண்டுவந்து கொட்டத்
திருவாரூர்த் தேர்
தயாராகி விட்டது
ராஜகோபுரம்
மாபெரிய தெப்பக்குளம்
உட்பிரகாரங்கள்
சிற்ப வேலைகள்
எல்லாமே
கற்பனையின் உச்ச அளவில்-
ரொம்ப கனம்-
இழுக்க முடியவில்லை
தூரெடுக்க முடியவில்லை
பார்த்து முடியவில்லை.
மூச்சுத் திணறுகிறது-
கற்பனையும் காலி-
ஆஸ்துமா நோயில்
அவதிப்பட்டு
இளைத்து நோஞ்சானாகி-
மருத்துவமனையின்
வாசற்படியில்
மனிதன்-

மருத்துவமனையின் வாசற்படியில்...

பெண்கள்
தீயின் உருவம்.

எரிமலைப் பிழம்புகள்
நாடி நரம்புகளுள்
இதயத்திற்குள்
ஓடி
ஒடுங்கிக் கிடக்கின்றன.

சிலசமயம்
குளிர்ந்து
தாய்மையாய்
மனைவியாய்
சகோதரியாய்
இன்முகம் காட்டும்.

சிலசமயம்
ஒடுங்கிக் கிடக்கும்
ஓங்காரமிட்டு
வெடித்துக் கிளம்பித்
தன்னையும்
தன்மேல் எண்ணெயூற்றியவரையும்
எரித்துச் சாம்பலாக்கும்.

தீண்டி விடாதே
பெண்கள்
தீயின் உருவம்.

உலகின் ஆழத்தில்
நெருக்கடிக்குள்
பாரத்திற்கடியில்
இடைவிடாது உருவாகும்

தீண்டி விடாதே
பெண்கள்
தீயின் உருவம்.

தீண்டாதீர், தீயின் உருவம்...

இயேசுவின் கறிக்கு
என்ன விலை?

நாய்க்குப் போட
கிலோ 5 ரூபாய்.

கோவிலில் வைத்துக் கொண்டாட
கிலோ 5 லட்சம்-

நாய்க்குப் போட வாங்கி
கோவிலில் வைத்துக் கொண்டாடலாம்.
இயேசுவைக் கொன்று
தோட்டத்தில் புதைத்தார்கள்.

பூத்த ரோஜா
இயேசுவின் கதை சொன்னது.

ரோஜாவைக் கசக்கிப்பிழிய...
சென்ட்டும்
இயேசுவின் மணம் பரப்பியது.

குடம் குடமாய்த்
தண்ணீர் கொட்ட...
தண்ணீர் தாரைகளில்
இயேசு நடந்து சென்றார்.

கொல்பவர்க்கும்
கொல்லப்படுபவர்க்கும்
சாவில்லை-
இது சரித்திரம்
தொடர்கிறது.

இயேசுவின் கதை...

சாவகாசமாக
எல்லாவற்றையும்
ஓர் ஒழுங்குமுறைக்குள்
கொண்டுவரப் பார்க்கிறோம்.

இடையில் ஓர்
அதிகாரி கைத்தடியோடு
நுழைகிறான்.

ஒவ்வொன்றையும்
கைத்தடியால் தட்டித்தட்டிச்
சோதித்துப்பார்க்கிறான்.

மனைவி
குழந்தைகள்
ரேடியோ
புத்தகங்கள்
நண்பர்கள்
கற்பனைகள்
பொழுதுபோக்கு,
எல்லாமே
உடைந்து சிதறுகின்றன.

உடைந்த சிதறல்களின்மேல்
கைத்தடி
ராஜ தோரணையில்
அமர்ந்திருக்கிறது.

அதிகாரி,
மாமியாராக - மனைவியாக - வேலையாளாக -

உலகம் உடைந்துவிட்டது
சுத்தியை வைத்துச்
சரி செய்கிறான் தோழன்.
உலகம் சிதறுகிறது
தட்டி நொறுக்கிப்
பொடியாக்கி
இரத்தத்தில் குழைத்துப்
புதிய உலகத்தை
உருவாக்க வேண்டும்.
யார் செய்வார்கள்?

இரத்தத்தில் குழைத்து...

ஜனநாயகம் –
வெட்டவெளி.
அங்கு
புல்லும் முளைப்பதில்லை,
பறவை எச்சமிடுவதில்லை.
வானைப்பார்த்த படியே
செத்துக் கிடக்கிறது.
மூச்!
இழவுக்கு யாரும்
போய்விடக் கூடாது-
தூரத்து வேலிகளில்
துப்பாக்கிக்கண்கள்-

செத்துக் கிடக்கிறது...

நாய்கள்
கத்துவதற்கு
இங்கு என்ன உரிமை?
யார் வழங்கினார்கள்?
எதற்கு?

உண்மைதான்
இங்கு சுதந்திரம் இருக்கிறது.
யாரும் கத்தலாம்
எதற்காகவும் கத்தலாம்.

தெருவில் திரியலாம்
பிச்சை தின்னலாம்.
முடிந்தால்
கடிக்கலாம்
முடியாவிட்டால்
கடிபடலாம்:

முடியாவிட்டால்...

கையில் வில்
கனக்கிறது
ரொம்பநாள்
சுமந்தாயிற்று.

எத்தனையோ வடிவில்
இராவணன் முன்வந்தான்.
இறுதிநாள்,
வரத்தான் போகிறது.
அதுவரை,
தாடகை,
வாலி
சூர்ப்பனகை
எல்லோரும் இருக்கட்டும்
எல்லோரையும் ஒரு சேர...

அதுவரை
அசோகவனத்தில்
அவளும்
இருக்கட்டும்.

இறுதி நாள் வரும்...

நானே
கை கொடுப்பேன்
காப்பேன்
என்று கூறிவிடு.

அப்புறம்
எல்லோர் கையிலும்
திருவோடு
தேவாரம்
உரைக்கொத்துக்கள்
குறிப்பேடுகள்
மலர் மாலைகள்
கொடி வரிசைகள்.

இறுதியாக
சுடுகாட்டை நோக்கி
அமைதியான
சவங்களின்
ஊர்வலம்.

சுடுகாடு நோக்கி...

இடி இடிக்கக் கூடாது
வெள்ளம் பெருகக் கூடாது
ஆனால்
எல்லா வயல்களிலும்
அமைதியாய்
நீர்பாய வேண்டும்.

இது
காந்தி கண்ட
கனவு!

வேதாத்திரி...

ஒரு புதிய உலகம்
நம்மைவிட்டு நகர்ந்து செல்கிறது.

நீட்டிய கைகள்
சோசலிசக் குளிரில் விறைக்கின்றன.

இதயத்தினுள்ளே ஒரு
சோகமழை பெய்கிறது-

மாமனிதர்கள் இங்கு
தூக்கத்திலேயே
நசுக்கிக் கொல்லப்படுகின்றனர்.

விடியல் வருவதற்குள்
இரணகளம் நிறைகிறது,

ஒற்றைத் தனி மரங்களில்
சோகக் குயில்கள்
தூக்கில் தொங்குகின்றன.

சோசலிச பூமியோ
சுகமாகத் தன்
பழங் கணக்கைப் பார்க்கிறது.

பூமியோ
புதிய கணக்கிற்குத்
தயாராகிறது-
ஆமாம்,
புதிய கணக்கெழுதப்
புறப்படுகிறது.

பழங் கணக்கு...

லெனின் சமாதி
அமைதியாய் இருக்கிறது.

கூட்டத்தில் குறைவில்லை
ஆயினும் எத்தனை அமைதி!

பனிக்குள் எல்லோரும்
உறைந்து நகர்கின்றனர்.

லெனின் சாகவில்லை
உறங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்

ஆகவே
உறக்கத்தைக் கலைத்து விடாதீர்கள்.

துப்பாக்கி தோட்டா
வெடிகுண்டு விமானங்கள்
ராக்கெட் ஸ்புட்னிக்
எல்லாம் அங்கங்கே
அமைதியாக இருக்கட்டும்.

கூட்டுப்பண்ணைகள்
கோபுரங்கள்
ஆலைகள் : அனைத்தும்
அமைதியாய் இருக்கட்டும்.

லெனின் அமைதியாக
உறங்கட்டும்
உறக்கத்தைக்
கலைத்துவிடாதீர்கள்.

உறக்கத்தைக் கலைத்துவிடாதீர்கள்...

சோசலிச பூமியில்
அணு ஆயுதங்களே முளைக்கின்றன.
பசித்த உலகிற்கு
வெடிகுண்டுகளே உணவு:
எல்லார் வீட்டுக்கு மேலும்
சைத்தான்கள் உலவுகின்றன.
சோசலிசப்பாடலைத் தூக்கத்திலும்
துதிபாடும் தொண்டர்கள்
உனக்கென ஒருநாடும் வீடும்
இல்லாமற் போவதாக-
உனது கைகளும் மனமும்
உளுத்துப் போகட்டும்.
லெனினை விற்றுச் சேர்த்தகாசு
குரைப்பதில்லை.
கூலிக்காரர்களுக்கு
வயல் வெளிகள்
சொந்தமாக வேண்டியதில்லை.
துதிபாடுபவருக்குக்
கோயில்கள் தேவையில்லை.
சங்கரன் சொன்ன மாயை
எல்லார் மேலும் மூடுகிறது.

சங்கரன் சொன்ன மாயை...

பகுதி - இரண்டு

அக்டோபர் - 1982

1

கிணறு வெட்ட
பூதம் புறப்பட்டது.
கிணறு எங்கே
வெட்டப்பட்டது?
பூதம் எப்படிப் புறப்படும்?
மனத்தில் -
மனத்திலிருந்து -
எதற்காக வெட்டப்பட்டது?
தனக்குள் என்னதான் இருக்கும்
என்று அறிவதற்காக -
வெட்டாமல் அறியமுடியுமா!
அல்லது
காலங்காலமாகக்
கிணற்றினுள்ளேயே அது
புதைந்து
அமுங்கிக்
கிடக்குமோ?
முடியாது.
வெட்டித்தான் பார்க்கவேணும்
விடுவித்த பிறகு
அதன் ஆட்டத்தைப்
பார்க்க வேண்டும்
அப்போதுதான் -
அந்த விடுதலைப் பேற்றில்தான்
நம்மோடு
நட்புக்கொள்ளும்:
உறவாடும்.

அதுசரி
கிணற்றுக்குள்
இந்தப் பூதம்
எப்படிச் சேர்ந்தது?
இது எங்கே உற்பத்தியாயிற்று!
உலகின் அடிப்பகுதியில் -
எரிமலைகள் உருவாகும்
வெப்பப்பகுதியிலா?
இல்லை:
சமுதாய வரலாற்றுச் சுழிவுகளில்
பள்ளங்களில் - ஆழங்களில்
நிறைவேறாத ஆசைக்கனல்களிலிருந்தா?

அடக்கப்பட்ட ஆசைகள்
மனக் கிணற்றினுள்
பதுங்கியிருந்து
மறைந்திருந்து
தாக்குகின்றன.

நாம் உற்பத்தி செய்தவை,
நாம் அனுபவிக்கிறோம்
சுகமாக -
வேதனையாக -
அனுபவிக்கத்தான்
இது அடங்கும்

கிணறு வாழ்க
பூதமும் வாழ்க
வெட்டியவர்
வீழ்ந்தவர்
எல்லோரும் வாழ்க
நாதன்தாளும் வாழ்க
நமச்சிவாயமும் வாழ்க:

2

வெளிப்பட்ட
குழந்தையின் முகம்
எப்படிக் கொப்பளிக்கிறது!
வெண்மைக் குமிழிகள்
ஆயிரமாயிரமாய்
அடுத்தடுத்து
காற்றில் வெடித்து
கரையக் கரையக்
மீண்டும் மீண்டும்...

கண்ணாடிச் சிமிழ்களில்
நிறைந்திருக்கும்
நீரோட்டம் -
எங்கிருந்து?
என்ன சேதியைச்
சொல்லுகின்றன!
துள்ளி வரும் இந்த
வெள்ளலைகள்
கை கொட்டிச் சிரிக்கின்றன
தூய மனத்தின் வெண்மையில்
வியப்பில்
தேடலில்
ஆர்வத்தில்
இவை என்னமாய்ப்
பொங்குகின்றன

மண்ணுலகிற்கு வந்த
தெய்வம்
பின் எப்படிச் சிரிக்குமாம்!

3

கற்பக மரத்தடியில்
ஒரு பிச்சைக்காரன்:
'தாயே! பிச்சை போடு'
உண்டு முடித்து
மரத்தடியிலேயே படுத்துவிடுகிறான்.
மீண்டும் 'தாயே பிச்சை'
பிச்சை கிடைக்கிறது.
மரத்திற்கு சலிப்பு:
வேறு எதையுமே கேட்பதில்லையே!
பிச்சைக்காரன் - படு பிச்சைக்காரன்!
'தாயே பிச்சை'
கிடையாது
மடையா? வேறு எதுவும்
கேட்க மாட்டாயா?
கேட்க மனமில்லையா?
''மனமா? எங்கே! எப்படி?
தெரியாது!
யார் எனக்குத் தந்தார்கள்''
'பிச்சை: இல்லை: போடா?'

'நாசமாய்ப்போக!
நாளும் கொடுத்தவளுக்கு
இன்று என்ன கேடு'
எவளெவளோ வருகிறாள்:
என்னவெல்லாம் பெறுகிறுள்:
எழுந்து நடக்கிறான்:
கிளை நீட்டி அழைக்கலாமா!

4

நெஞ்சிற்குள்
சின்னக் குழந்தை:
குறுகுறுத்த விழிகளோடு-
பாடினால்... தூங்குகிறாளா?
தொல்லை பிடித்தவள்:
இன்னும் பாட்டு கேட்கிறாள்:
'சனியனே! தூங்கு'
'சனியனா? யார்? எப்படி?'
கதை கேட்கிறாள்:
தொட்டிலிலிருந்து இறக்கிவிட்டால்
தோளில் ஏறிக்கொள்கிறாள்:
தொல்லை! பெருந்தொல்லை!
கிணற்றில்தான்
தூக்கி எறிய வேண்டும்
எங்கே கிணறு?
எறிந்து விடுகிறேன்:
கதறுகிறாள்:
நானும் கதறுகிறேன்.
கை கொடுத்து-
குனிந்து; உயிர் கொடுத்துத்
தூக்கி விடுகிறேன்:
கண்ணில் நீர், இருவர்க்கும்:
எங்கே போவது?
எங்கே போய்த் தீர்ப்பது?
அன்புக் குழியில்
அடங்கும் நாள் வரை
தொல்லைகள் தொடரும்!
எங்கோ முடித்த சங்கிலி
இதயத்தை அறுக்கிறது.

5

தேரில் ஏறி நின்று
தங்கை கூறுகிறாள்:
''அர்ச்சுனா வில்லையெடு;
எதிரிகளை தூளிப்படுத்து!''

அர்ச்சுனன்
அமைதியாகக் கூறுகிறான்:
''போடி!
இறங்கிப்போய்ச்
சிறுவீடு கட்டு!
கூட்டாஞ் சோறு சமை:
காலம் நேரம் தெரியாமல்
தேரில் ஏறிக்கொள்கிறாள்
கீதையோடு'

தங்கை சிணுங்குகிறாள்:
'ஏன்'டி உனக்கு எல்லாமே விளையாட்டா?
'ஆமாம் அப்படித்தான்!'

'கொஞ்சம் பொறு:
உன்னை மண அறையில்
பார்த்து மகிழ்ந்துவிட்டு:
எதிரிகளை நோக்கிச் செல்வேன்.
அழகான குழந்தையோடு நீ
கொஞ்சிக் கொண்டிரு:
வானத்திலிருந்து
பார்த்துப் பூரிப்பேன்!'

தங்கையின் மனத்தில்
குருச் சேத்திரம்!

6

புதுமைப்பித்தன்
சாவதற்குமுன் சொன்னானாம்:
'தொண்டைக் குழியை அறுத்துவிடு:
நான் சுகமாகச்
சுவாசிக்க வேணும்!

ஆஸ்கர் வொய்ல்டின்
சிட்டுக் குருவி சொல்லிற்று:
''கொஞ்சம் பொறு, குழந்தையே!
என் இரத்தச் சிகப்பில்
பூக்கள் மலரும்''

குழந்தை மாதவன் கேட்டான்
''அப்பா: என் குரல்வளையை நெரித்துவிடு
சொர்க்கத்தில் நான் சுகமாக இருப்பேன்''
அம்மா சொன்னாள்:
தங்கை சொன்னாள்:
''செத்துத் தொலைவோம்:
உலகம் நிம்மதியாக இருந்து
சோரம் போகட்டும்.''

உலகத்தை
உள்ளிருந்து
ஆட்டுகிறது ஒரு பிசாசு!
எரிமலைகள் எல்லாவிடங்களிலும்
வெடித்துக் கக்குகின்றன
யாரை, யார் காப்பாற்றுவது!
எரிக்கும் நெருப்பில்,
வா!
எல்லோரும் பொசுங்குவோம்:

7

அமுதத்தை நெஞ்சில் தேக்கி
அழகுத் தெய்வம் காத்திருக்கிறாள்

தெய்வத்திடம் வாங்கித் தின்பதா?
கேவலம்,
திருடித் தின்று விடலாமா?

பட்டை மாதிரியா?
இல்லையே!
இது சுகந்தருமாமே:
சுகம் யாருக்கு வேண்டும்?
போதை வேண்டும்:

அழகுத் தெய்வமே!
கடையை மூடு'மா
போ'மா: போய் ஆசிரமம் வை:

இது மண்ணுலகம்!
உன் பருப்பு இங்கு வேகாது:

நீ நினைத்தால்
இங்கு பூக்கள் மலரும்:
வானம் வெளுக்கும்-
வயிறு நிரம்புமா?
வயிறு - எங்களுக்கு எத்தனைப் பெரியது!
அமுதம், அதை நிறைக்குமா?

எங்களுக்கு சீதைகள் வேண்டாம்:
சூர்ப்பனகைகள் தான் வேணும்:
உலகம் படைக்கப்படும்போது
நீ எங்கே இருந்தாய்?
இராவணன் படைத்த உலகில்
நீ எப்படி முளைத்தாய்!
போய்ச்சேர்:
அசோகவனத்திற்கு.

8

சோழ மாதேவி கேட்டாள்:
என்னடி இத்தனை கொழுப்பு!
சேற்றில் மலர்ந்த உன்னைச்
செந்தாமரையாக்க வந்தான்
கொன்று விட்டாயே!
கொலை பாதகி!

மிரண்ட நிலையில்
மேகலை கூறினாள்:
பரத்தையர் குலத்தில்தான்
பிறந்தோம்:
பத்தினியாக வாழத்தான்
விரும்புகிறோம்:

உங்கள் மகன்
பரத்தைகளையே உருவாக்கத்
திரிந்தான்:
அவனைப் பக்குவப்படுத்தத்தான்
பார்த்தேன்:
பாவி! என்னையும் சேர்த்தல்லவா
உடைத்தெறிந்தான்:

செத்தவனை
எனக்குள்தான் அம்மா
புதைத்திருக்கிறேன்:
நான் கன்னிதானம்மா:
அவனைக் கருக்கொண்டு
உயிர்ப்பிப்பேன்.

அப்புறமும் - அவன் தேரோடு
திரிந்தால்.
வெட்டிப்புதைத்து மீண்டும்
விளைவிப்பேன்:

9

வள்ளுவரே! வா'ய்யா!
ஊடல்பற்றி
உனக்கொரு கதை சொல்லோணும்.

தப்புச் செய்துவிட்டேன்: நாம் ஆண்கள்: தப்பே
செய்யாதவர்களா!
தப்பே செய்யாதவர் மாதிரி எழுதி
நீர் தப்பித்துக் கொண்டீர்.

உங்களைப்படித்த என் தங்கை
'ஏன் அண்ணா இப்படி?' என்று கேட்டு
உயிரை வாங்குகிறாள்:
'உயிரையாவது
எடுத்துக் கொள்: சும்மாவிடு' என்றால்
தானும் உயிர்விட நிற்கிறாள்:
வம்பாப் போச்சுதய்யா - வள்ளுவரே!

நாரதர் மாதிரி
நடுவிலே புகுந்து
கலாட்டா செய்து விட்டீர்:
என்னைச் சுத்தப்படுத்த
நெருப்பை குளிரவைத்துக்
காத்திருக்கிறாள்:
வம்பாப் போச்சய்யா:
வகையாக மாட்டிக் கொண்டேன்:

நாம் ஆண்கள்-
வேலி மீறிய கிளைகள்!
வேர்கள் எத்தனையோ
ஆயிரம் ஆண்டுப்பரப்பில்:
வேரை வெட்டிவிடவா முடிகிறது!
- தங்கையை என்ன செய்யலாம்!
கோவிலில் வைத்துப்பூட்டிவிட்டு,
வாய்யா போகலாம்-
அடுத்த தெருவுக்கு.

10

திருத்தக்க தேவரே!
என்னய்யா தத்துவம் படித்தீர்?
சீவகன் ஏன் துறவியானான்?
தேடினால் விடை இல்லையே!

கந்துக்கடன் யோக்கியனா?
காலமெல்லாம் மனைவியின் காலடியில் கிடந்துவிட்டு
இறுதிநாளில் - என்னமாய்ப் போரிட்டு
விட்டில்பூச்சிபோலச் செத்தொழிந்தான்:
சுடுகாட்டில் - கொடுமை அய்யா -
குழந்தை பிறந்தது!
தாய் வளர்க்க முடிந்ததா?
எவனோ வளர்த்தான்
எவனுக்காகவோ போரிட்டான்:
நீதி கேட்டு நின்றான்
தண்டனை தரப் படைகளே காத்திருந்தன
வளர்ப்புத் தந்தை
மறைந்து வாழச் சொன்னான்:
எத்தனை கேவலங்கள்
இந்தச் சீவகன் வாழ்வில்!

பேய்கள் - பிசாசுகள் -
இவனைச் சுற்றி வளைத்துக்
குடும்பச் சிறைக்குள் பூட்டப்பார்த்தன.
இந்த முட்டாளும்
இதுவே வீரம் என்று போரிட்டு
நிறைய ஆர்ப்பாட்டங்களோடு
மணம் முடித்துக் கொண்டான்:
படுக்கையறையில் இவன்பட்ட
துன்பங்கள்...
மனைவிமார் படுத்திய பாடுகள்!
நகைக்கும் சொத்துக்கும்
இவனைத் துரத்தியடித்த நிகழ்ச்சிகள்?!

அழகிகளின வீராப்புகள்
மனைவிகளின் உரிமைப்போர்கள்:
சே சே! எத்தனை தொல்லைகள்!

நாட்டு உரிமை இழந்து
எத்தனை நாடுகளில் இவன்
நாயாய் அலைந்தான்:
எத்தனை வகை ஆத்திரம்
இவனுக்குள் சேர்ந்திருக்கும்?!
குழந்தைகள் உண்டா இவனுக்கு:
குழந்தைகள் மலர்களும்தான்
பிசாசுகளும்தான்:
எல்லா ஆத்திரமும் சேர
இவனுக்கு வலிமை பெருக
இறுதியில்
தன் நாட்டைப் பிடித்தான்:
கூடவே அரியணைத் தொல்லைகள்:
நீதியில் தடுமாற்றம்:
ஊர்மக்கள் போராட்டம்:
போர்க் கொடுமைப்புலம்பல்கள்:
எட்டு மனைவிகளுக்கிடையில்
வழக்கு தீர்க்க நேரம்?
இடையிடையே
முனிவர்கள் தொல்லை.
சிவ பூசைக் கரடிகள்.
எல்லாவற்றையும் நினைத்துப்பார்த்து
இறுதியாக-

துறவி ஆனான்:
எல்லாரும் ஒரு தடவை
ஜோராக கதறி அழுதுவிட்டு
அப்புறம் அவரவர்
வேலையைப் பார்க்கப் போய்விட்டார்கள்
...தேவரே!
என்னய்யா முழிக்கிறீர்!
கதையைக் கெடுத்தது
நீரா? நானா?

முன்னுரை

மனம் போன போக்கில் -
அப்படி அப்படியே எழுதப்பட்டவை.

குளிப்பாட்டி, நீர் துடைத்து, சட்டையணிவித்து, தலை சீவி, பௌடர் பூசி... இப்படிக் கொண்டாட நேரமும் பிரியமும் இல்லை.

'கவிதைகள்' முழுவதும் கற்பனை. யாரையும் புண்படுத்தும் -அது போலவே மேம்படுத்தும் நோக்கமும் இல்லை.

இவற்றால் யாராவது புண்பட்டு வழக்கு தொடர்ந்தால், 'கவிஞர்' கோர்ட்டுக்கு வரமாட்டார். தெருவில் நின்றே திட்டித் தீர்ப்பார்.

சில உணர்வுகளோடு - சில உணர்வுகளைக் கடந்த நிலையிலும் 'சும்மா' 'வாசகரை'ச் சீண்டுவதற்காகவும் சிண்டு முடிவதற்காகவும் - பூ முடிப்பதற்காக அல்ல - எழுதப்பட்டவை.

எழுதப்பட்ட போதே, கவிஞர் இவற்றிலிருந்து விலகி நின்றே எழுதினார்.

இந்த கவிதைகளுக்கு எதிரடிகளாக வேறு கவிதைகள் பிறந்தால்... இந்தக் கவிதைகள் பிறந்ததற்கான பாவம் தொலையும் -

கவிதை எழுதிய நேரம் இரவு 11 மணிக்குமேல் - இரண்டு நாள் இரவில் உட்கார்ந்து எழுதியவை.

கவிதைக்குள் கூர்ந்து பார்த்தால் 'இருள்' தெரியும். இருள் தெரிந்தால் கூர்ந்து பார்த்ததாகப் பொருள்:

இப்படி இந்தக் கவிஞர் சில சமயம் வேடிக்கை காட்டுவது உண்டு. இவற்றுக்காக யாராவது திட்டினால், அவர்களின் 'மேதை' கண்டு இவர் சிரித்துக் கொள்வார்.

அரட்டையடிப்பதில் இவர் வல்லவர் என்பதைச் சொல்லித் தெரிய வேண்டாம்.

இவருக்கு ஓவியம் வரையத்தெரியாது. ஆகவே, கவிதைகளோடு ஓவியம் வரைய முடியவில்லை.

'கவிதைகளா இவை' என்று யாராவது சண்டைக்கு வந்தால், இவற்றைவிட மோசமான சிலவற்றைக் கம்பரிடமிருந்தும், பாரதியிடமிருந்தும் கூட எடுத்துக்காட்டி இவர் சண்டை போடுவார்!

தன் மன அவசங்களைப் பிறர்மீது போட்டுவிட்டு இவர் 'டீ' குடிக்கப் போய்விடுவார் -

முன்னுரை முடித்த நேரம் - 82 அக்டோபர் 20: நள்ளிரவு 2 மணி (21 தேதியாகிறது) - வரலாற்றில் பொன் எழுத்துக்களால் பொறித்துக் கொள்ள.

- கவிஞர் சோனி

பின்னுரை

சோனியை எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். நெடுங்கால உறவு.

நிறையக் கேலிப் பேசுவான். அவ்வளவுதான். இவன் மனம் பஞ்சு. நண்பர்களிடம் வெண்ணையாய் உருகிப் போவான். உருகிய நிலையில் தன் முட்டாள்தனம் பற்றியும் நண்பர்கள் பற்றியும் நிறையக் கேலி செய்வான்.

இவனுக்கு எப்படியோ மார்க்சியத்தில் பெருநம்பிக்கை. வர்க்க எதிரிகள் என்றால் அவர்கள் தலைகளைக் கிள்ளி மாலை போட்டுக் கொள்ளும் சிவபெருமான் மாதிரி ஆடித் தீர்ப்பான். நண்பர்களிடம் - உறவுக் காரர்களிடம் இவன் பித்தம் பிடித்துத் திரிவான்.

இவனுக்கு எதிலும் அவசரம். நிறையச் செய்ய விரும்புவான். அரைகுறையாக இவன் செய்து போட்டவை நிறைய. என்றாவது இவன் ஒழுங்காக உருவம் செய்வானா என்று பார்க்கிறேன். செய்ய மறுக்கிறான். ஆடு மாதிரி நிறையத் தழை தின்கிறான்.

இவன் மனத்தில் - இவனே எழுப்பிக்கொண்ட பிசாசு வேதனையை கவிதைகள் என்ற பெயரில் தன் விடுதலைக்காக-வெளிப்படுத்தியிருக்கிறான் வெளிப்படுத்திய பிறகு விடுதலை பெற்றானா? என்று இன்றைக்கு உறுதியாக சொல்ல முடியாது. பிசாசு இவனை அலைத்தால் மேலும் நிறைய எழுதுவான்: தனக்குள் எழுப்பிய விஷத்தை இவனால் செரித்துக்கொள்ள முடியும். இவனுக்கு கற்பனைகள் காட்டுத்தனமாக வரும். இவனுக்குள் ஒரு காட்டு மனிதன் இன்னும் இருக்கிறான்.

'The Strange Case of Billy Biswas' நாவல் படித்திருக்கிறீர்களா? அதில்வரும் கதாநாயகன் மாதிரி இவன். என்றைக்காவது காட்டுக்குள் போய்விடுவான். பிறகு நீங்கள் கண்டுபிடிக்க முடியாது.

Rembrant தெரியுமா? அவன் மாதிரி என்றும் வைத்து கொள்ளலாம்.

இப்படியெல்லாம் இவனை உவமைப்படுத்தினால் இந்தத்திருடன் உங்கள் மடியில் வந்து விழுவான். கொஞ்ச நேரத்தில் - என்ன இவனுக்குள் நடக்குமோ? - அழத் தொடங்கி விடுவான்.

இவன் வாழ்க்கை அவலம் மிக்கது. இந்த அவலத்திலேயே மூழ்கி முக்குளித்துக் கொண்டிருக்கிறான். சோகத்தையே இவன் சொந்தமாக்கிக் கொண்டுள்ளான். இதனால்தான் இவன் கவிதையில் சாவு அடிக்கடி வருகிறதோ! சாவுகூட வேறு எதையோ உணர்த்தும் குறியீடுதான் இவன் கவிதையில்.

எப்படியோ! இவன் எல்லாவற்றையும் தன் மனத்திற்குள் நாடகமாகப் பார்க்கப் பழகிவிட்டான். தன் மனம் நிகழ்த்தும் நாடகங்களை-உண்மை தான் - தன் கவிதையில் இங்கே வெளிப்படுத்தியிருக்கிறான்.

இவனுக்காக நான் எதையும் பரிந்துரைக்க முடியாது. புதுமைப் பித்தன் பிறவி இவன். இவனும் குழந்தை. குழந்தைகள் இவனுக்கு ரொம்பப் பிடிக்கும்.

- ஞானி

பகுதி - மூன்று

டிசம்பர் - 1984

1

கையில்
துடுப்பில்லை

அப்புறம்தான் தெரிந்தது
கடலில் இறங்கிவிட்டேன்
உங்களோடு வருகிறேன்
நானும் என்று கூறிய மகனோடும்

நெடுந்தொலைவில்
விண்மீன்:
நம்பிக்கை தரலாம்

தொலை தூரத்தில்
எதிரியின் கப்பல்...
எதுவும் நேரலாம்
நேரட்டும்

கரையில் மனைவி
சிந்திய கண்ணீரை
முத்துக்களாய்த் திரட்டியபடி...

2

ஒரே ஒருமுறை
எனக்கு வாய்க்காதா?
என் மனைவிக்கு
மலர்மாலை இட
அது
மணமாலையாக இருக்கட்டும்···

கைத்தலம் பற்றிய கனாக்களும்
மனத்தில் முழங்கும் மத்தளங்களும்
இதயத்தில் உறைந்த இன்னிசையும்
ஒரு நாள்
வெளியில்··· சுதந்திரமாய் வந்து
ஆர்ப்பரிக்கட்டும்
ஆசைகள் தீர···

ஆமாம்!
ஆர்ப்பரிக்கட்டும்
ஆசைகள் தீர···

3

வானம் இடிந்துவிழும்···
கடல்கள் முழங்கிக்கவிழும்···
எல்லா உயிர்களும்
நச்சுக் காற்றில் புரளும்

அதுசரி!
அதுவரை
எனக்குக் கூரையும்
குழந்தையும்
சில உறவுகளும்...
உறுதியாய்...
இதமாய்...
இன்பமாய்... இருக்கட்டும்.

இதையும் ஏன் பறிக்க வருகிறீர்கள்
எக்காளத்தோடும்···
வானம் இடியும் என்ற முழக்கத்தோடும்
கசக்கிய வெண்புறாக் கைகளோடும்!

அரக்கப் பரம்பரை
அழிந்ததாக··· சரித்திரம் இல்லை...

கூரையையும்
குழந்தையையும்
எப்படிக் காப்பேன்...?
என்னையும்...?
என் உறவுகளையும்...?

4

என்னிலிருந்து பிரிந்த
வானமும் நிலவும் மலர்களும் இசையும்
என்னில் மீண்டும்
எப்போது பிறப்பெடுக்கும்?

அதுவரை...
சட்டகமாய்...
சவமாய்...
கல்லாய்...
காத்திருக்கவா?

சட்டகத்திலிருந்து
கை கால் அசைக்காமல் ..
இமை உதிர்க்காமல்... பார்த்தபடி...

சவமாய் .. கண்ணைமூடி...
எல்லோர் குரலையும் கேட்டபடி
கல்லாய்... ஓரத்தில் கிடந்தபடி...
முடியவில்லை...

கனக்கிறதே!
மூச்சுத் திணறுகிறதே!
எத்தனை நேரம் இந்தத் தொங்கல்:

இன்னொரு பிறப்பு
எப்போது நிகழும்?
அதுவரை...

5

இறந்துபோன என் நண்பனைப்பற்றி
ஏன்
இத்தனை பொய் சொல்கிறீர்கள்?
சந்தோசமாய்ச் செத்ததாக...
சாதனையோடு செத்ததாய்...
கவிதைக் கரையைக் கண்டதாய்...

பாவிகளே!
நீங்கள் குள்ளர்கள்...
கொடுமைக்காரர்கள்...

உங்கள்
கையளவு இதயத்தைக் கொண்டு
அவன் கடலளவு இதயத்தை
எப்படி அளந்தீர்கள்?
அவன் கவிதைக்கு
எங்கே கரை கண்டீர்கள்...

அவன் என்றும் குழந்தையாய்... புதியவனாய்...
வானப்பரப்பில் தவழ்ந்தவனாய்... வானமாய்...
கடல் அலைகளில் பிறந்தவனாய்... கடலாய்...

குள்ளர்களே!
அவனை குள்ளனாக்காதீர்கள்!
உங்களுக்குள்
செத்துப்போய்...
சவமாய் உறைந்து போய்
நாறும் ஒரு பிணத்தைத்
தூக்கிப்போட
முடிகிறதா உங்களால்?
முடிந்தால்...
அந்தக் குழந்தையாய்ப் பிறப்பெடுத்து
அவனை என்றும் காண்பீர்கள்!

6

கடவுள் செத்துப்போய்
எத்தனைக் காலமாயிற்று?
எடுத்துப் புதைக்க
ஏன் இத்தனைக் காலம்?

கொட்டு முழக்கங்கள்...
தேவார திருவாசக ஓதல்கள்...
மலர்மாலை சந்தன அலங்காரங்கள்
ஓங்காரங்கள்...
எல்லாவற்றையும் சீக்கிரமாய்
முடித்துக்கொள்ள மாட்டீர்களா?

நாறுகிறதே!
சந்தனம் தெளிக்கிறீர்களா?
கவலை தீரவில்லை...
அதனால் கத்துகிறீர்களா?
சமாதிகட்ட மனமில்லாமல்
கோயில்களில் புதைக்கிறீர்களா?

பாவம்!
நீங்கள்
செத்துப்போன கடவுளின் பிள்ளைகள்!
பாவம்! அழுங்கள்...
எத்தனையோ பேருக்குத் தொழில் வியாபாரங்கள்..
அரசியல் ஆதிக்கம்
கூடவே புதிய கடவுள் தோற்றங்கள்
நடக்கட்டும்!

உங்களால் சாகாமலும்
செத்துப்போன கடவுளைப் பிழைப்பிக்காமலும்
தொழில் - ஆதிக்கம் செய்யாமலும்
வாழ முடியாது...
இது
எத்தனைக் காலமாய்...
எத்தனைக் காலத்திற்காய்...

7

ஒரு சின்ன ரோஜாப் பூவுக்குள்...
இதழாய்...தேனாய்...
என உயிரை ஒளித்து வைத்திருக்கிறேன்...
வானமும் என் வாழ்க்கையும்
அதன்மீது கவிந்து...
காற்று வீசி...
கண்ணீர் தெளித்து
உயிரை உரமாக்கி
...காத்திருக்கின்றன...

காற்று புயலானாலும்—
கண்ணீர் கொட்டினாலும்
உரம் காரப்பட்டாலும்...

வானமும் வாழ்க்கையும்
சிதறி மடியும்...

அப்புறம்
வானமே! உனக்கு மறுபிறப்புண்டா?
வாழ்க்கையே! உனக்கு
ரோஜாவாய்ப் பூக்க முடியுமா?

8

குழந்தை
கூப்பிடுகிறான்...
துணையாய்— தோழனாய்
பட்டம் பறக்கவிட...
பம்பரம் விளையாட...
சீட்டுக் கட்டோடு...
கேரம் போர்டோடு...

எனக்கு
எத்தனையோ வேலைகள்...
மரம் நட...
உயிர்க்காற்றால் உலகைத் தழைக்க வைக்க
புத்தகத்தில் புகுந்து
உலகை அளந்து வேலியிட்டு வெளியை அடைக்க...
இறுதியில்
என் குழந்தைக்கு எதிர்காலம் சமைக்க... சமாதியாக்க

சமாதியில்
ஒரு ரோஜாப்பூக் கண்ணீர் சிந்த...
கண்ணீரை எடுத்து
ஒரு கவிதையாய் முடித்துக்கொள்ள...

இறைவன்
இங்கே
எப்படி எமனானான்?
ரோஜாப்பூ மாலைகள்
பிணங்களுக்கா?

9

என்ன செய்யலாம்
காட்டின் நடுவில் கற்கோட்டையினுள்...?
கல்லும் முள்ளும் காலுக்கு மெத்தை
'முருகா' பாடல் முந்நூறு முறை...
கதிரவன் காய்கிறான்... தாரளமாக
நிலவு எழவும் செய்யும்
மனித பிசாசுகள் வரும்; போகும்; மிதிக்கும்; கடிக்கும்.
உனக்கென்று ஒதுக்கப்பட்ட இடம்...
கொஞ்சம் நகர... படுக்க... வசதியாய் உட்கார...
புழுக்களோடு இருந்தாலும், செத்திருக்கும் - சாப்பிடலாம்
தண்ணீர் - யாருக்குத்தான் சுத்தமாய்க் கிடைக்கிறது?
தப்பவா முடியும்? வெளியிலும் தண்டனை காத்திருக்க...
கிடைக்கும் காற்றில் மூச்சுவிடு... சுகமாக-
முன்னுள்ள சிறுநிலத்தில்-கொஞ்சம் உரமிருக்கும்-செடிவை
ஏதாவது பூக்கும்: பார்த்துக் கொண்டிரு: காலம் கழியும்.
நீ மனிதன்தான்: அட்டையில் எழுதப்பட்ட படி.
அப்புறம் என்ன? சரித்திரம் படி: சாசுவதம் உன் இனம்.
என்றைக்கேனும் சூரியனில் நீ குடியேறக்கூடும்.
சூரியன் உனக்கே சொந்தம்; யாரும் பறிக்கவில்லை.
...சலிப்பாய் இருக்கிறதா... நினைவிழந்து தூங்கு.
சொர்க்கக் கனவுகள் சில வரலாம். சுகப்படு.

10

காற்று அரித்தால்
எந்த மரம் நிற்கும்? நிலைக்கும்? எத்தனைக் காலத்திற்கு?

கடல் அரித்தால்
எந்தக்கரை நிற்கும்? நிலைக்கும்? எத்தனைக் காலத்திற்கு?

காற்றும் கடலும் அரிக்கும்
மரமும் கரையும் நிற்க வேண்டும். நிலைக்க வேண்டும்
-ஆமாம். எந்தனைக் காலத்திற்கு?
மீண்டும் ஒரு மரம் முளைக்கும்,
கரை கிளைக்கும்—
-எத்தனைக் காலம் கழித்து?
-எத்தனைக் காலம் கழித்து?
எத்தனை வேதனையோடு?

காற்று அரிக்க... மரம் முளைக்க
கடல் அரிக்க... கரை கிளைக்க ..
இந்தத் தர்க்கமும்
எத்தனைக் காலத்திற்கு··· இதமாக...

மனம் முறையிடும் . கத்தும்... கலங்கும்... தொங்கும்...
அறிவு மரத்தை நடும்; கரை இடும்;
மரமோ முறியும்...
கரையும் அலையும் ..
காற்று முறைக்க...
கடல் திமிர...

எல்லாமே ஒரு வளையத்தில் சிக்கி மேலேற...?
அதுவரை வளையம் இயங்கும். சிக்கிய நாம்?

11

எனக்கும்
புதியதாக இரத்தம், கிட்னி-
போதாது... பல் கண் காது... குடல்
எல்லாமே ஒரு செட்டாகக் கிடைத்தால் நல்லது.
சலித்துப்போன பழைய வாழ்க்கையை உதறிக்கொள்ள-
புதிய இரத்தம் கிளர்ச்சி தரும்
பல் அரைக்கும் கண்பார்க்கும் குடல் கழிக்கும்
...ஆவேசத்தோடு... ஆர்ப்பாட்டத்தோடு...
புதிய இலட்சியங்கள் பற்றி மூளை சிந்திக்க, வாய் கூச்சலிட.

செல்லும் வழியில்...
சிதைந்து உதிரும் என் கண்ணை நான் பார்க்காமல்
இருக்க வேண்டும்
ஒவ்வொரு நரம்பாக, நாடியாக, தசையாக
அறுந்துவிழும் இதயம்... நுரையீரல் நான் பார்க்கக் கூடாது:
கூடவே... இலட்சியங்கள்... உறவுகள் எல்லாமே...
நிறைமனிதனாகத்தானே நிமிர்ந்து செல்லுகிறேன்.
வானமும் தலைதாழ்த்தி என்னைப் பார்த்துப் பூரிக்கிறது.
கடலலைகள் யாருக்காக முழங்கணும்!
காற்று வீசுவது... எல்லாமே எனக்காக!
குச்சிக் கால்களில்...
ஒட்டுப்போட்ட உடம்பில்
உயிரை இழுத்துச்செல்லும் இந்தப் பிணத்திற்காக...
மாலைகள் மணக்க
ஒளிவெள்ளம் பாய...
எதற்காக .. யாருக்காக...
என் இடத்தைப் பறிக்க வருவது யார்?
என் மாலைகளைச் சூட வருவது யார்?
யாரும் இல்லாத நிலையில்...
கடலை, காற்றை, வானத்தை யார் இயக்க!!

12

எனக்கெனக் கிடைத்த இடம் பெரியதுதான்.
எல்லாமே...
வீடு... சுற்றுச் சுவர்... சில மரங்கள்... கனிகள் பறவைகள்
புத்தகங்கள்... நண்பர்கள்... பூங்கா... சுற்றுப்பயணம்
பேனா... பேப்பர்... பத்திரிகை... எல்லாமே...
கை கால்களை அகலப்போட்டுக் கொள்ள முடியும்
சிந்தனையில் எல்லாவற்றையும் உள்ளே விட...
வெளியேற்ற முடியும்.
குடிக்க, குளிக்க, கூத்தாட, சந்தோசப்பட...
எல்லாமே... சில குறைகள் இருப்பதில் குற்றமில்லை.
எல்லாமே என்னை அடைக்க.
எல்லாவற்றையும் நான் அடைக்க...
வெற்றிடத்தில்...
உள்ளேயும் வெளியிலும்...
காட்சிகள்... கோணங்கள்... கோலங்கள் மாற
அரங்கத்தில் அதிர்ச்சிகள் பின்னலிட...
வேடம் மறந்து வேடமாகி...
நாடகம் மறந்து... நாடகமாகி...
வெற்றிடத்தில்
வெளியிலும் உள்ளும்...
கைதட்டப் பலர்
காத்திருப்பவர்... வரிசையாக... அலையாக...
முடிவுறாத நாடகத்தில்...
வெற்றிடத்தில்...

13

எல்லாமே என்னால் தானா?
ஏற்றுக் கொள்கிறேன்
உன் குற்றச்சாட்டுக்கள் உறுதியானவை
ஆதாரங்கள் மறுக்க முடியாதவை
(மறுத்தால் நீ அங்கீகரிக்காதவை)
எல்லாவற்றையும் ஏற்றுக் கொண்டேன்
நீ எடுத்த பிறப்பு இப்படி.
என் பிறப்பும் இப்படி.
இனி என் தோலை இரத்தத்தை
- அதே போல - என் மூளையை - நரம்பை
- அதே போல - என் வாழ்க்கை முறையை -போக்கை
மாற்றிக் கொள்ள முடியாது
நாளும் -தவறினால் -வாரத்திற்கு இருமுறையாவது
நீ நடத்தும் விசாரணையில் நான் குற்றவாளி.
நீ தரும் தண்டனைதான் என்ன?
என்னோடு வாழ்வதைத் தவிர:
நான் பெறும் தண்டனைதான் என்ன?
உன்னோடு வாழ்வதைத் தவிர.
உடம்பு இருப்பதனால் உறவும்.
இடையில் குழந்தைகள்; ஆகவே குடும்பமும்.
மறுபிறப்பும் இல்லாமற் போய்விட்டது.
ஒருவேளை நீ சென்ற பிறகு நான் இருந்து
அல்லது, நான் சென்ற பின்னால் நீ இருந்து
எல்லாவற்றையும் எண்ணிப்பார்ப்போம்
அப்போதாவது
அர்த்தம் புரியுமோ. நாம் வாழ்ந்த வாழ்க்கைக்கு
அப்போதும் குற்றஞ்சாட்டியே கொன்று கொள்வோமா?

14

இயேசு பிறந்ததைப்பற்றி
எனக்கு ஆட்சேபம் இல்லை
அவரை வைத்துக்கொண்டு
ஒவ்வோர் ஆண்டும் விடாப்பிடியாக...
அழகாக ஆடையணிந்து...
வீட்டையும் வெளியிடங்களையும் அழகுபடுத்தி
ஆர்ப்பாட்டமாக... விருந்தும் வைத்து...
ஏன் இப்படி அழுதுதொலைக்கிறீர்கள்?
அவர் உங்களுக்காகப்
பிறக்கவில்லை: வாழவில்லை: மரிக்கவில்லை
அவர் நாமத்திற்கு நீங்கள் செய்வது மகிமையில்லை
அவர் உங்களுக்கிடையில் மறுபடியும் பிறக்கப்போவதும்
இல்லை.
ஊசியின் காதில் ஒட்டகம் நுழையாது.
பாறையில் வித்துக்கள் முளைப்பதில்லை
மரங்கள் சொற்பொழிவுக்கு மலர்வதில்லை
ஆதியில் இருந்த வார்த்தை
இன்றுவரை மாமிசமாகவே இருந்திருக்கிறது.
ஆவியற்று அவிந்து நாறிப்போன இந்த மாமிசத்தில்
இயேசு உயிர்த்தெழ முடியாது.
உங்கள் இதயத்திற்குள் புதைத்துவிட்ட இயேசுவை
மாமிசப்பாறையைப் புரட்டி வெளிப்படுத்த முடியாது.
மாமிசமே ஆடையணிந்து... விருந்து நடத்தி...
விழாக் கொண்டாடும்போது
இயேசு மீண்டும் எங்கே பிறப்பார்?
சொர்க்கத்தின் சாவி தொலைந்துபோய்விட்டது
விழா நடத்துங்கள்... வேதனைப்படாமல்—

15

கவிதை வரிகளால் ஒருவனைக் கட்டிப்போட முடியுமா?
முடியும்.
கண்ணைக் குருடாக்க முடியுமா?
முடியும்.
கவிதை வெள்ளத்தில் மூழ்கடித்துக்
கொல்ல முடியுமா?
முடியும்.
கவிதை எதற்காக?
கட்டிப்போட, குருடாக்க, இறுதியாகக் கொல்ல-
கவிதைக்கு இந்தச்சக்தி எப்படி வந்தது?
கட்டிக் கொள்ள
குருடாக...
இறுதியாகக் கொல்லப்பட
காத்திருப்பதால்... பலர் .. காத்திருப்பதால்.
எப்படியாம்? ஏனாம்?
கட்டிக் கொள்ளணும்
குருடாகணும்
கொல்லப்பட வேண்டும்: சுகமாக
ஆமாம்: வேதனையிலும் சுகமாக:
கவிஞன் என்ன கொடியவனா?
இல்லை:
அவனும் தானே
உங்களோடு உடன்கட்டையேறுகிறான்:
கவிதை என்னாகிறது?
சாம்பல் மேட்டில் பூத்துக்குலுங்குகிறது: ரொமேன்டிக்காக...

16

எதன் கருவி நான்?
என் மூலம் என்ன இசை வாசிக்கப்பட வேண்டும்?
எனது இசை எதை நிறைவுறுத்த வேண்டும்?
எனக்கு நானே ஒரு பாரமாக.
என்னைத் தாங்குவது யார்?
எனக்குள் எழும் அபஸ்வரம் — எப்படிச் சகிக்க?
எனது சுகத்தை விட்டு...
எப்படி இந்த மேடைக்கு வந்தேன்
என்னோடும் சேர்ந்து இந்த மேடையில் எத்தனைபேர்?
ஒருவர் முகம் மற்றவர் அறியாத முகம்!
எல்லார் முகத்திலும் வண்ணங்கள் பல
வண்ணங்கள் படிமங்கள் கடந்து உண்மையை
யார் கண்டறிய? எப்போது? எப்படி?
எத்தனை நாளைக்கு இந்தத் தேடலும் திருட்டும்?
சாவு - இதற்கு முடிவில்லை.
சாவாவது இதற்கு முடிவாயிருந்தால்... என்பது எத்தனை
பேதைமை!
ஒருவர் முகம் மற்றவர் அறியாது திகைக்க
எந்த இசை இங்கே சேர்ந்தெழும்?
எதையாவது தொடங்கி... அந்த இழையிலிருந்து
எதையாவது பின்னத் தொடங்கவா?
பின்னிப்பின்னி கை சலித்துப் போகவில்லையா!
எத்தனைக்காலத்திற்கு இந்தச் சேர்ந்திசை?
எல்லார் கைகளிலும் ஒவ்வொரு பின்னம்.
பின்னங்களைச் சேர்த்தால் முழுமை கிடைக்கிறதா?
எத்தனைக் காலத்துப் பழைய கேள்விகள்!
எப்படிக் கடக்க? எங்கே செல்ல?

17

மூளைக்குள் பல அறைகள்:
நூலகத்தில் புத்தகப்பிரிவுகள் மாதிரி:
ஒருவனுக்குள்ளும் பல முகங்கள்:
இடைத் தொடர்புகள் சில இருக்கத்தான் செய்யும்:
கை விரல்கள் ஐந்து: எல்லாமே ஒரு மாதிரியா?
களிமண் ஒன்று: உருவங்கள் பல:
கற்பாறை ஒன்று: சிலைகள் பல:
எல்லாவற்றினுள்ளும் ஒன்றே ஆட்சி செய்கிறது என்று
வேதாந்தம் பேசி என்ன பயன்?
பல அறைகள்: பல முகங்கள்: பல சிறைகள்:
இல்லாமல் உலகம் எப்படி இயங்கும்?
விடாப்பிடியாக இதென்ன கேள்வி?
வரலாறு பற்றி அதிகம் பேசுகிறாய்:
பழைய காலத்துச்சாமியார் கடவுளைப்பற்றி கதைத்தமாதிரி
அவற்றில் காலங்காலமாய்
அலைகள் புரளத்தான் செய்யும்?
ஆறு என்பதைத்தவிர அதற்கு வேறு என்ன அர்த்தம்
கற்பிக்கிறாய்!

ஆற்றிலும்தான் மீன்களோடு முதலைகளும்:
மீன்களை ஒப்புக்கொள்ளும் நீ
முதலையை ஏன் மறுக்கிறாய்?
தப்பாகவே கேள்வி கேட்டுப் பழகி கொண்டாய்:
பழக்கம் உன் நரம்பு மண்டலத்தை ஆளுகிறது.
தாறுமாறான பதிவுகள், நரம்பு மண்டலத்தில்
இப்போதைக்கு எதுவும் செய்ய முடியாது?
நான் உனக்கு வைத்தியம் செய்ய முடியாது...
...இனி எப்போது உன்னைப்பார்க்கலாம்?

18

எப்போது இந்த நாடகம் தொடங்கியது?
நாடகம் என்றா தொடங்கினோம்?
...நாடகமாய்த் தொடங்கினோம்:
...இல்லை... நாடகத்தின் இடையில் சேர்ந்தோம்...
சேர்ந்தது கூட, நாம் அறிந்தா?
...இல்லை... அறியாமல் இடையில் இருந்தோம்...
முதலும் முடிவும் நமக்குத் தெரியவில்லை
ஆடி ஆடி... வேடங்களை மாற்றிமாற்றிக்
களைத்தும் போனோம்?
நாடகம் என்பது இன்று நன்றாய்த் தெரிகிறது.
கல்லாய் மூலையில் குந்தியிருப்பதும்
நாடகமாய்த்தான் நடக்கிறது...

இராமனாக நடித்த போது
அவதாரம் என்று அற்புதப்பட்டோம்
இராவணனாக நடித்தபோது
பழி தீர்க்க இரத்தம் வடித்தோம்.
சீதையாகச் சிறையில் இருந்தபோது
உலகமே இப்படி என்று உறைந்து கிடந்தோம்:
இராமனாக நடந்த போதே
நமக்குள் இராவணனும் கூனியும் இருப்பதை உணர்ந்தோம்:
சீதைக்குள்ளும் ஒருத்தி சிரித்து மயக்கினாள்:
...இந்த இராமாயணத்தை நாடகமேற்றிய
வால்மீகி எங்கே? ... இல்லை...
வால்மீகியாய் வேடம் தாங்கியவன் எங்கே?
உரக்கத்தான் கேட்கிறாய்? உனக்குள் இல்லை!!

19

கரடியும் கழுகும்
மோதிக் கொள்கின்றன.
அல்லது
மோதிக் கொள்வதாய் நாடகமாடுகின்றன.
நாடகத்திலே கூட
ஒன்றை ஒன்று கொன்று தீர்க்கலாம்
இடையில் சிக்கிய நாமும் இருக்கப் போவதில்லை
ஆகவே
கரடியைக் கொல்வோம்:
கழுகைக் கொல்வோம் என்று
அணிவகுத்துக் கொடிபிடித்து ஊர்வலம் போகிறோம்:
ஊர்வலங்களும் எதிர் எதிர்த் திசையில்:
மேடைகளும் எதிர் எதிராக:
நாம் என்ன வாழ்ந்தோம்?
நமக்குள்ளும் கரடிகள்- குட்டியாய்:
கழுகுகள்- குஞ்சாய்
என்ன இருந்தாலும்
பெரிய கரடியை: பெரிய கழுகை
முதலில் கொல்வோம்: அப்புறம்... இல்லை...
கொல்வதாய் பாவனை செய்வோம்:
பாவனை நாடகத்தில்
புனித மந்திரங்கள்... புதிய மந்திரங்களோடு

20

கண்ணுக்குத் தெரிவது கரை; அப்புறம் கொஞ்சம் கடல்:
அதற்கப்புறம் எத்தனையோ! என்னென்னவோ?
வானத்தில் தெரிவது வடிகட்டிய சூரியன்:
நெருங்கிச்சென்று நின்று முழுசாய் பார்க்க முடியுமோ அதை?
விண்ணில்... விரிந்து செல்லும் விண் பரப்பில்
அகப்படுவதோ சின்னஞ்சிறு நட்சத்திரங்கள் அப்பால்?!
கண்ணிற்படும் சில அலை நீளங்களில் சில நிறங்களில்
அதுபோலவே சில பரிமாணங்களில்
பிரபஞ்சம் எனக்குள் வருகிறது: வரமாகிறது
கைக்கும் காலுக்கும் வேறு விதியில்லை
நினைவிற்கும் சிந்தனைக்கும் அப்படியே.
இவற்றோடுதான் நான்: என் வாழ்க்கை: கவிதைகள்:
காலத்துளியின் சிறு உச்ச முகட்டிலிருந்து
கடலை அளந்ததாய், வானத்தை அளந்ததாய்
கதைகள் பின்னி... கவிதைகள் எழுதி
வாழ்வதாய் நினைத்து வாழ்கிறேன்
எல்லைகள் என்றும் என் வசத்தில் இல்லை
பறக்கும் எல்லைக்குள் வானம் அடங்குவதில்லை
கையளவில் கடலை அள்ள முடியாது.
கண்ணில் தெரியும் வானம் வானமும் இல்லை
எல்லாம் இப்படி இழந்த பிறகும்
இருப்பதை வைத்து எல்லாமே செய்கிறேன்:
இதுவே விதியா? வேதனையா? எல்லையா? சாதனையா?
எப்படியாயினும்
அளவுகோல், உளி, உருவம், எனக்குள்:
இவை கொண்டு என்னை நானே செதுக்கிக் கொள்கிறேன்.

21

என் மனைவிக்கு என்ன நேர்ந்தது?
இரும்புக் கவசங்களை ஏன் தரித்துக் கொள்கிறாள்?
கண்ணாடி சட்டங்களில் ஏன் கை நொறுக்குகிறாள்?
எரியும் நெருப்பில் எந்நேரமும் புகைய எப்படி முடிகிறது?
வாரத்திற்கு இருநாள் பட்டினி இருந்து
வாசல் தெளித்துக் கோலமிட்டு
குத்துவிளக்கேற்றி குறைவில்லாமல் கும்பிட்டு
இடையிடையே பொருமிப் பொங்கி அழுது...
யாரை நோக! எத்தனை முறை!...
வகைவகையாய்ச் சமைத்துப் பரிமாறி
உடம்பையே தேய்த்து உளத்தில் பாரம் நிறைத்து...
புரியவில்லை!
என் மனைவிக்கு என்னதான் நேர்ந்தது?
சட்டென்று தெறிக்கும் ஒரு பதில்...
மனைவியாய் இருப்பதுதான் என் மனைவிக்கும் நேர்ந்தது-
மனைவி... ஒரு அடிமை
புத்தாடையில், புது நகைகளில் போர்த்தி வைத்தாலும்
அடிமைகள் அழத்தான் முடியும்
ஆத்திரத்தோடு உடலை முறித்துக் கொள்ளலாம்.
கடவுள்கள் காப்பாற்ற முடியாது
கணவனும் முடியாது: கணவனாய் இருந்து:
குழந்தைகளும் முடியாது: குழந்தையாய் இருந்து...
விடிவுக்கு வழி?
அடிமைகள் கலகம் செய்யட்டும்
கணவனுக்கும் குழந்தைக்கும் சேர்த்து
கணவனையும் குழந்தையையும் எதிர்த்து...
விடியுமா?
இன்றைக்கு இல்லை:
அதுவரை:
இரும்புக் கவசங்களில்... கலகத்தோடும்...

22

நெடுந்தொலைவில்
கண்பார்வையையும் கடந்து
மனத்திற்குள் மட்டுமே தட்டுப்படும்
அந்த நட்சத்திரத்தை பிடிக்க...
கல்லும் மண்ணும் கற்பாறைகளாயும்
ஊரும் பெயரும் உருவங்களாகவும்
மரமாய் மலராய்க் கனிகளாகவும்
உன்னை வளைத்துப்பிடித்து
உனக்குப் பாதையிட்டு
உன்னை வழிநடத்திச் செல்ல இவை காத்திருக்கும்போது...
இவற்றின் உறவை மறுத்து
எந்நேரமும்
ஏன் அந்த நட்சத்திரத்தின் மேலேயே உன் கவனம்?
நண்பா! நான் என்ன சொல்ல?
கல்லுக்கும் மண்ணுக்கும் இடையில் எப்படி வாழ?
பாறையாய் கிடக்கும் இந்தப்படுக்கை இனிக்கிறதா?
உறவின் கைகளில் எத்தனை தளைகள்?
திரட்டிக் கிடத்திய பாதைக் கிடங்கில்
எத்தனைநாள் உலவி வர...?
அதனால்தான்
இவற்றின் பிடியிலிருந்து தப்ப முடியாமல்
தரையிலிருந்து தாவிப்பறக்க முடியாமல்
எந்நேரமும்...
அந்த நட்சத்திரத்தின் மேலே நாட்டமாய்...

23

நீ நின்ற இடத்தில்
பாறை வெடித்துப்பன்னீராய்க் கொட்டுமா?
நீ எழுதும் எழுத்துக்களில்
சொர்க்கம் சுரந்து நிறையுமா?
நீ சிந்தும் கண்ணீரே மலராகிக்
காடாய் சோலையாய்ப் பூக்குமா?
அட அசடே!
யாரோ சொன்ன கதையை நம்பி
சாம்பல் மேட்டில் ஏன் தவம் கிடக்கிறாய்?
...
பாறையை உடை: நொறுக்கு: தோண்டு
மண்ணைப்பக்குவம் செய்: நீரைக்கொண்டு சேர்
வியர்வை சிந்தி உழைப்பை உரமிடு
...
இது என்ன புதுக்கவிதை!
பாறையை உடைத்தால் .. நானும் நொறுங்குகிறேன்
மண்ணில் உழைத்தால்... உழைத்து மண்ணாகிறேன்
உழைப்பை உரமிட்டு நான் உருவழிகிறேன்.
...
மடையா:
பொறுத்திரு பொன் விளையும்
வானம் மண்ணில் வளைந்து வரும்.
...
இல்லையே!
பொன்னில் யாரோ புரள்கிறார்களே
வானத்தில் யார் யாரோ வலம் வருகிறார்களே!
பொன்னிலும் அல்ல:
வானத்திலும் அல்ல: என்னில்...
என்னில் இவர்கள் படுத்துப்புரள
என்னை மிதித்து இவர்கள் வானேற...
எத்தனை காலம் இங்கே கிடக்க?
...
சோசலிசம் என்ன சுகமாய் வருமா?
பாறையை உடைக்கணும்: பக்குவம் செய்யணும்
ஊர்கூடிச் சுமக்கணும்: ஒரு காலத்தில் வரும்...

24

உன்னால் தாண்ட முடியாத அந்தக் கற்சுவர் பற்றியே
ஏன் எந்நேரமும் புலம்புகிறாய்?
கற்சுவர் கனத்திருக்கிறதென்றும்...
தாண்டினால் கால் முறியுமென்றும்...
என்னைத் தளைப்பதற்காகவே கட்டப்பட்டதென்றும்...
இதனால்தான் எதிரிகள் அப்பால் பத்திரமாய்
இருக்கிறார்கள் என்றும்...
உண்மைதான்...
கற்சுவர்: இடையில் இருப்பதே பத்திரம் என்றும்
கற்சுவர் எல்லை கடந்தால் செல்லத்திசையில்லை என்றும்
எத்தனைப்பேர் எனக்கு ஓதியிருக்கிறார்கள்...
உன்னைப்போலவே
அன்றியும்,
முதற்சுவரைத் தாண்டியபோது
எதிரே அதனினும் உயரமாய் இன்னொரு சுவர்
எதிர்ப்படுகிறதென்றும்...
அதனையும் கடந்தாலும் மேலும் பல சுவர் இருக்கலாம்
என்றும்
எங்கள் தோழரே சிலர் சொல்வதனாலும்
கற்சுவர் தாண்ட களைத்தது பற்றியும்
தாண்டுவது எப்படி என்பதற்கான பயிற்சித்திட்டத்தை
அலசிக் கொண்டே களைத்திருப்பதனாலும்
இன்றில்லாவிட்டால்... என்றாவது
கற்சுவர் நொறுங்கும் என்று காத்திருப்பதனாலும்
காலுடைந்த சிலர் அனுபவத்தைப்பற்றியே
கூடி முடிவு செய்யக் கூடிக் கலைவதனாலும்...
இன்னும் எத்தனையோ ....வதனாலும்
இறுதியாக,
களைத்த எங்கள்மீது கல்லெறியும் நீ
எங்கள் மீதேறியிருந்து
கற்சுவர் கடக்கக் காத்திருப்பதாலும்...

25

ஆயிரம் குழந்தைகள்... இல்லை... ஐயாயிரம்...
சேர்ந்து திடீரெனச் செத்தால்தான் உங்கள் இதயம்
அதிருமா?
பூகம்பமும் புயலும் சேர்ந்து தாக்கினால்தான்
உங்கள் இதய நாடாவில் பதிவேற்படுமா?
புரதக் குறைவால் சருகெனச் சுருங்கும் இளம் மூளைகள் ...
காய்கறிக்குள் கலந்துவரும் பூச்சிக்கொல்லிகளால்
நரம்புகள் செத்துத் தளரும் மனிதர்கள்...
ஆலைகள் ஊதித்தள்ளும் புகை மேகங்களால்
ஈரல் சிதைந்து இருமிச் சாகும் ஏழைகள்...
சிறிதாய்க் கலந்த சாக்கடை நீரை
நாளும் உண்பதால் பெருகும் நோய்கள்...
தெருவில் கொட்டும் குப்பை கூளங்கள்
திரும்பவும் நோயாய் வீடு நுழையும் விந்தைகள்...
சின்ன வடிவில் எத்தனை விஷங்கள்!
நம் தோல்கள் மரத்துவிட்டன
இதயமும் இவற்றில் இயங்கப்பழகின.
அப்படித்தானா? அப்படித்தானா!
அப்படியானால்
நிச்சயமாய் நமக்கு போபால்கள் வேண்டும்
அப்போதும் நாம் அட்டைகள் தாங்கி
வண்ணச் சொற்களில் கோஷங்கள் எழுப்பி...
ஒருநாள் ஊர்வலம் முடித்து உறங்கப் போவோம்...
உறக்கத்தின்போதே
சின்னதாய் நுழைந்த விஷங்கள் தாக்க...
மரணத்தின் கையில் சருகாய் மடிவோம்
காலையில் கனத்து எழும் அழுகையின்போது...
போபால் பற்றியும் பேசிக்கொள்வோம்
செத்தவர் தொகை ஆயிரமா? ஐயாயிரமா?

26

என் கவிதைகள்
என்னைச்சூழ நான் எழுப்பிக் கொள்ளும்
ஒளி வட்டமா?
கதிரவனின் பின்புலத்தில்
எடுத்துக்கொண்ட நிழற்படமா?
இப்படி நினைத்து நீங்கள் எத்தனைமுறை ஏமாந்தீர்கள்
என் கவிதைகள்... இல்லை... கவிதை வரிகள்
வட்டத்திற்குள் சிக்கிய ஒருவனின் முனகல்கள்
முனகல்களோடு கொஞ்சம் மோதல்களும்...
...
இறுதி வரிகளை நான்
இப்படி முடித்துக் கொள்ளும்போது...
உங்களை வட்டத்திற்குள் தள்ளிவிட்டு
நான் வெளியேறுகிறேனா?
இல்லை:
இப்பொழுது
நீங்களும் நானும் வட்டத்திற்குள்...
குறுக்களவு வேறுபடும் வெவ்வேறு வட்டத்திற்குள்
இருள் வட்டத்திற்குள்ளிருந்து
எதையாவது தடவி, தட்டி
எடுக்க முடிகிறதா... பாருங்கள்.

ஞானியின் கவிதைகள்

என் அனுபவத்தில் ...

- யுகசிற்பி

''வடக்கில் ஒரு ஆறு தீப்பற்றி எரிந்தது. ஆற்றின் உடம்பில் ஒன்றரைக் கிலோமீட்டர் நீளத்துக்குத் தீக்காயம். ஆற்றங்கரையில் அமைந்துள்ள பெட்ரோல் சுத்திகரிப்பு ஆலையிலிருந்து கசிவு ஏற்பட்டு இந்த விபத்து'' - இது ஒரு அதிகாலையின் செய்தி.

''எதிர்க் கட்சியினர் விடுத்த பந்த் அழைப்புக்கு மக்கள் மத்தியில் ஆதரவு இல்லை. பஸ்கள் ஓடின. கடைகள் திறந்திருந்தன.'' - அரசை எதிர்த்து மக்கள் சுட்டுவிரலை நீட்டினால்கூட வானொலி காயம் ஏதுமில்லாமல் விரலை ஒடித்துவிட்டதாக அறிவிக்கும் மறுநாள் காலையில்.

சிங்கள ராணுவமும் - இந்திய ராணுவமும் சேர்ந்து தமிழ்ப் புலிகளைத் தகர்க்கும்போது இந்தியத் தாயின் முந்தானைக்குள் சுகம் கண்ட பேர்வழிகளின் ஈனப் பேச்சுக்கு முழுநீள விளம்பரம். 90 சத வீதத் தமிழ் மக்களின் அடிவயிற்றிலோ ஆத்திரத்தீ.

இந்தியாவின் நாற்பதாண்டுக் கால சரித்திரம் இப்படித்தான் தொடர்கிறது. இந்தகைய தகவல் தொடர்பு சாதனங்களின் சகதியில்தான் இந்தியா புரள்கிறது. இங்கே வரலாறும், கலாசாரப் பெருமிதங்களும், அரசியல் ஞானமும் உணர்ந்த மக்கள் திரளின் உருவாக்கத்தை மனப்பூர்வமாய் ஆளும் கூட்டம் வரவேற்கப்போவதில்லை.

இத்தகைய சூழலில் ஆழ்ந்த கல்வியும் வரலாற்றின் வேர்களும் கொண்டு பூக்கிற கவிதைகள் இந்த நூலில் காணப்படுகிற கருப்பொருள்களையே தாங்கி முகம் தூக்கும். நிறம் காட்டும் - மணம் வீசும்.

கவிதைகள் இங்கே நம்மோடு நேருக்குநேர் நின்று பேசும் நண்பனின் குரலாக ஒலிக்கின்றன. நண்பன் நம்மைக் கேலி செய்கிறான் - நண்பன் நம்மை இடித்துரைக்கிறான் - நம்மோடு வம்பு

செய்கிறான் - நம்மையும் அறியாமல் நமக்கு நேர்ந்துள்ள அபாயங்களைச் சுட்டிக் காட்டுகிறான்.

"சத்தம் இல்லாமல் நான் அப்புறம் கடந்துசெல்ல விரும்புகிறேன்" என்று சொன்னாலும் இந்த இருண்ட பாதையில் இவர் தடுமாறி விழும் ஓசைகள் அனைத்தும் கவிதைகளாகவே எழுந்து நிற்கின்றன.

பல கவிதைகளுக்கு அலங்காரமும் அணிகளும் இல்லை. விபத்துக்களும் காயங்களும் வடுக்களும் மனித மனத்துக்குள் நேரும் திடீர்த் தருணங்களுக்கு அழகு ஏது? இருக்கிற அணிகளையும் எறிந்து விட்டுத்தான் கவிதை நிற்க முடியும்.

"இறந்துபோன என் நண்பனைப் பற்றி, ஏன்
இத்தனை பொய் சொல்கிறீர்கள்?" — என்று

தன் நண்பரின் மரணம் விளைத்த சூழலிலும்.

"எனக்கும்
புதியதாக இரத்தம், கிட்னி
போதாது... பல், கண், காது... குடல்
எல்லாமே ஒரு செட்டாகக் கிடைத்தால் நல்லது"

என்று தமிழகம் கிழட்டுத் தனத்தில் சிக்கி வெளியேறவும் வெளியேற்றப்படவும் இயலாத நிலையிலும்,

"ஆயிரம் குழந்தைகள்... இல்லை... ஐயாயிரம்
சேர்ந்து திடீரெனச் செத்தால்தான்
உங்கள் இதயம் அதிருமா? — என்று

போபால் விபத்தின்போதும் பிறந்த கவிதைகளுக்குள் அழகையும் - அலங்கார அணிகளையும், சொற்களின் நட்சத்திர சிமிட்டல்களையும் தேடுவது அபத்தம். பிறந்த குழந்தை அப்படித்தான் அம்மணமாய் அழும். கவிதை தெரிந்த எவருக்கும் இவற்றை கேலி செய்ய இயலாது.

மாறாக அனைத்து அணிகலன்களின் அழகையும் சில சொற்களில் பூசிக் கொண்டு தமிழ்க் கவிதை உலகின்மீது நிலைத்த மின்னலாய் நிற்கிற கவிதைகளும் உண்டு.

"உலகின் ஆழத்தில்
நெருக்கடிக்குள்
பாரத்திற்கடியில்
இடைவிடாது உருவாகும்"

தீயின் உருவமாய்ப் பெண்களைக் காணும் போதும்,

''சோசலிச பூமியில்
அணு ஆயுதங்களே முளைக்கின்றன
பசித்த உலகிற்கு
வெடிகுண்டுகளே உணவு'' — என்று

சோசலிசத்தைப் பீடித்த நோயைக் கண்டுரைக்கும்போதும்,

குருச்சேத்ரக் கண்ணனாக நமது பெண்மக்கள் ஒரு போராட்டத்தில் தேரோட்டத் தயாராகும்போது, பெண் மனத்தில் தோன்றும் போராட்ட உணர்வுகளைக் கூர்மைப்படுத்துவதற்குப் பதிலாக ஊனப்படுத்தும் அருச்சுனர்களாக ஆடவர்களைக் காட்டும்போதும்,

கால்களுக்குக் கீழே இருந்தாலும், பூமி பாரமாகத்தான் இருக்கிறது. தலைக்குமேலே இருந்தாலும் நட்சத்திரங்கள் கனக்கவில்லை என்று தன்னை இழக்கும் நிலையிலும் (பக்கம் 62) புதுக் கவிதைக்கேயான எளிமையான அலங்காரத்துடன் கவிதைகள் மன வெளியில் நிலைத்த மின்னலாகின்றன.

தமிழ் இலக்கிய உலகில் ஞானி ஒரு சிறந்த விமர்சகர். திருக்குறளை - மேகலையை - சிந்தாமணியை - பக்தி இலக்கியங்களை - பைபிளை இன்னும் பலவற்றை இத்தொகுப்பின் கவிதைகளையே ஒரு தொடக்கமாய்க் கொண்டு மேலும் விமர்சித்தால் பழைய தமிழ் இலக்கியங்களின்மீது ஒரு புதிய வெளிச்சம் சேரும். நம் பாரம்பரிய இலக்கியங்களின் போலி உபாசகர்களிடமிருந்து தமிழகம் தப்பிக்கும்.

''இடி இடிக்கக்கூடாது
வெள்ளம் பெருகக்கூடாது
ஆனால்
எல்லா வயல்களிலும்
அமைதியாய்
நீர் பாய வேண்டும்''

''இது காந்தி கண்ட கனவு'' என்பதில் எவருக்கும் சந்தேகம் எழத் தேவையில்லை. ஆனால் இதுவே வேதாத்திரியின் கனவாகச் சித்திரிப்பதை அவரை நன்றாக அறிந்தவர்கள் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள். இடியோடும், மின்னலோடும், வெள்ளப் பெருக்கோடும் வீரத்தின் விளைச்சலோடும் வரலாறு இயங்கும்போது அதன் மறுபுலத்தை முரணற்றதாகப் படைப்பதையே அவர் செய்கிறார். புரட்சிக்கு ஒத்திசைவாக வளரக்கூடிய ஆன்மீக விதைகளை அவர் சேகரித்திருக்கிறார்.

பழுத்த மரத்தைக் கவிதைக் கல்லால் அடிப்பதைவிட சற்றே நெறுங்கி உலுக்கினால் பலப்பல விடைகள் கிடைக்கும். அப்படி ஒரு கருத்துலகப் போராட்டத்திற்கு முற்போக்காளர்கள் அவரை

அழைப்பது நல்லது. இந்த விவாத நீரோட்டம் ஆறாகிப் பெருகு மானால் அதற்குள் எண்ணற்ற மடாதிபதிகளும், மதுரைகளும், குன்றக்குடிகளும் கொண்டுவந்து சேர்க்கப்படுவார்கள். 'வேதாத்திரி' கவிதை முன் கை எடுக்கிறது.

''இடம்விட்டு - இடம் கொடுத்து...''

கவிதையில் வரும் மயில் 'கவனம்' இதழ் அட்டையில் வெளிவந்த மயில் மட்டும்தானா? நம் தேசமும்தான். பிச்சைக்காரனோடு பிச்சைக்காரனாய், முட்டாளோடு முட்டாளாய் இருக்கிறது. பிச்சைக் கார மயிலுக்கு இத்தனை அழகா?' என்பதுபோல் எள்ளல் சுவை தொனிக்கும் கவிதை,

''உலகம் உடைந்து விட்டது
சுத்தியை வைத்துச்
சரி செய்கிறான் தோழன்'' - என்று

கம்யூனிஸ்டுகளின் பாராளுமன்ற வாதம் கருதி ஆதங்கப்படுகிற கவிதை,

ஒரு தேசத்தின் தனித்தன்மைகளைக் கணக்கில் கொள்ளாத கிளிப்பிள்ளை சோசலிஸ்டுகளை

''உனக்கென ஒரு நாடும் வீடும்
இல்லாமற் போவதாக
உனது கைகளும் மனமும்
உளுத்துப் போகட்டும்'' - என்று

சபிக்கிற கவிதை,

பிரம்மாண்டமான பிரபஞ்ச இயக்கத்திற்குள் தன் சிறுமையை உணர்ந்தபோதும் -

''எப்படியாயினும்
அளவுகோல், உளி, உருவம், எனக்குள்
இவை கொண்டு என்னை நானே செதுக்கிக்
கொள்கிறேன்''

என்று உற்சாகம் கொள்கிற கவிதை,

இவ்வாறாகக் கவிதைக்குப் பற்பல சுவையும் - கருத்தும் வழங்கு கின்றது இத்தொகுப்பு.

வல்லரசுகளின் வளர்ச்சி, வளரும் நாடுகளின் பிரச்னைகள் - நெருக்கடிகள் ஆகியவற்றை சமகால வரலாற்றுக்குள் நன்கறிந்து சரியான அரசியல் பார்வையோடு கவிதைகள் படைக்கக் கூடியவர் களைத் தமிழ்க் கவிதை உலகில் விரல்விட்டு எண்ணிவிடலாம். அந்த சிறிய குழுவுக்குள் வலிமைமிக்க கவிதைகள் ஞானியினுடையவை.

இன்றைய தமிழ்க் கவிதைகளில் யாருடைய வடிவச் சாயலையும் ஞானியின் கவிதைகளில் காணமுடியவில்லை. இந்தக் கவிதைகளுக்கு நீரின் நிறம் - தான் சார்ந்து நிற்கிற நிலத்தின் மணம்.
